

स्तोत्रमञ्जरी-१

अनुक्रमणिका

१ स्तोत्राणि	1
आदित्यस्तोत्राणि	2
सूर्याष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम्	2
सूर्यकवचम्	3
द्वादशार्यासूर्यस्तुतिः	4
सूर्यमण्डल-स्तोत्रम्	5
सूर्यसहस्रनामस्तोत्रम्	6
शिवस्तोत्राणि	17
शिवमानसपूजा	17
शिवप्रातःस्मरणस्तोत्रम्	17
शिवाष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम्	18
उमामहेश्वरस्तोत्रम्	20
शक्तिस्तोत्राणि	22
मीनाक्षीपञ्चरत्नम्	22
गौर्यष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम्	22
सुब्रह्मण्यस्तोत्राणि	23
सुब्रह्मण्याष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम्	24
सुब्रह्मण्यभुजङ्गम्	25
रामस्तोत्राणि	30
गायत्री-रामायणम्	30
रामाष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम्	35
हनुमत-स्तोत्राणि	37
आङ्गनेयाष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम्	37
हनुमत पञ्चरत्नम्	38
गुरुस्तोत्राणि	40
दक्षिणामूर्त्यूष्टकम्	40
शङ्खराचार्याष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम्	41
तोटकाष्टकम्	43
देवीस्तोत्राणि	45

कामाक्षी-माहात्म्यम्	45
शीतलाष्टकम्	46
दुर्गाष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम्	47
लक्ष्म्यष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम्	49
सरस्वत्यष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम्	51
महिषासुरमर्दिनि-स्तोत्रम्	52
वेङ्कटेशस्तोत्राणि	56
वेङ्कटेश सुप्रभातम्	56
वेङ्कटेश-स्तोत्रम्	59
वेङ्कटेश प्रपत्तिः	60
वेङ्कटेश मञ्जलाशासनम्	61
वेङ्कटेशाष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम्	63
वेङ्कटेश-अष्टकम्	65
नवग्रहस्तोत्राणि	66
नवग्रहस्तोत्रम्	66
नवग्रहपीडाहरस्तोत्रम्	67
दशरथकृत शनैश्चराष्टकम्	68

विभागः १

स्तोत्राणि

॥ सूर्याष्टोत्रशतनामस्तोत्रम् ॥

धौम्य उवाच

सूर्योऽर्यमा भगस्त्वष्टा पूषाऽकर्कः सविता रविः।
 गभस्तिमानजः कालो मृत्युर्धाता प्रभाकरः ॥ १ ॥

पृथिव्यापश्च तेजश्च खं वायुश्च परायणम्।
 सोमो बृहस्पतिः शुक्रो बुधोऽङ्गारक एव च ॥ २ ॥

इन्द्रो विवस्वान् दीप्तांशुः शुचिः शौरिः शनैश्चरः।
 ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च स्कन्दो वै वरुणो यमः ॥ ३ ॥

वैद्युतो जाठरश्चाग्निरैन्यनस्तेजसां पतिः।
 धर्मध्वजो वेदकर्ता वेदाङ्गो वेदवाहनः ॥ ४ ॥

कृतं त्रेता द्वापरश्च कलिः सर्वमलाश्रयः।
 कलाकाषामुहूर्तश्च क्षपा यामस्तथा क्षणः ॥ ५ ॥

संवत्सरकरोऽश्वत्थः कालचक्रो विभावसुः।
 पुरुषः शाश्वतो योगी व्यक्ताव्यक्तः सनातनः ॥ ६ ॥

कालाध्यक्षः प्रजाध्यक्षो विश्वकर्मा तमोनुदः।
 वरुणः सागरोऽशुश्र जीमूतो जीवनोऽरिहा ॥ ७ ॥

भूताश्रयो भूतपतिः सर्वलोकनमस्कृतः।
 स्त्रष्टा संवर्तको वह्निः सर्वस्यादिरलोलुपः ॥ ८ ॥

अनन्तः कपिलो भानुः कामदः सर्वतोमुखः।
 जयो विशालो वरदः सर्वभूतनिषेवितः ॥ ९ ॥

मनः सुपर्णो भूतादिः शीघ्रगः प्राणधारकः।
 धन्वतरिधूमकेतुरादिदेवोऽदितेः सुतः ॥ १० ॥

द्वादशात्माऽरविन्दाक्षः पिता माता पितामहः।
 स्वर्गद्वारं प्रजाद्वारं मोक्षद्वारं त्रिविष्टपम् ॥ ११ ॥

देहकर्ता प्रशान्तात्मा विश्वात्मा विश्वतोमुखः।
 चराचरात्मा सूक्ष्मात्मा मैत्रेयः करुणान्वितः ॥ १२ ॥

एतद्वै कीर्तनीयस्य सूर्यस्यामिततेजसः।
 नामाष्टशतकं चेदं प्रोक्तमेतत् स्वयम्भुवा ॥ १३ ॥

सुरगणपितृयक्षसेवितं ह्यसुरनिशाचरसिद्धवन्दितम्।
वरकनकहुताशनप्रभं प्रणिपतितोऽस्मि हिताय भास्करम्॥ १४॥

सूर्योदये यः सुसमाहितः पठेत्
स पुत्रदारान् धनरत्नसञ्चयान्।
लभेत जातिस्मरतां नरः सदा
धृतिं च मेधां च स विन्दते पुमान्॥ १५॥

इमं स्तवं देववरस्य यो नरः
प्रकीर्तयेच्छुद्धमनाः समाहितः।
विमुच्यते शोकदवाग्निसागरात्
लभेत कामान् मनसा यथेष्पितान्॥ १६॥

॥ इति श्रीमन्महाभारते वनपर्वणि धौम्ययुधिष्ठिरसंवादे श्री-सूर्याष्टोत्तरशतनामस्तोत्रं सम्पूर्णम्॥

॥ सूर्यकवचम् ॥

याज्ञवल्क्य उवाच

शृणुष्व मुनिशार्दूल सूर्यस्य कवचं शुभम्।
शरीरारोग्यदं दिव्यं सर्वसौभाग्यदायकम्॥ १॥
देदीप्यमानमुकुटं स्फुरन्मकरकुण्डलम्।
ध्यात्वा सहस्रकिरणं स्तोत्रमेतदुदीरयेत्॥ २॥

शिरो मे भास्करः पातु ललाटं मेऽमितयुतिः।
नेत्रे दिनमणिः पातु श्रवणे वासरेश्वरः॥ ३॥

ग्राणं घर्मधृणिः पातु वदनं वेदवाहनः।
जिह्वां मे मानदः पातु कण्ठं मे सुरवन्दितः॥ ४॥

स्कन्धौ प्रभाकरः पातु वक्षः पातु जनप्रियः।
पातु पादौ द्वादशात्मा सर्वाङ्गं सकलेश्वरः॥ ५॥

सूर्यरक्षात्मकं स्तोत्रं लिखित्वा भूर्जपत्रके।
दधाति यः करे तस्य वशगाः सर्वसिद्धयः॥ ६॥

सुस्नातो यो जपेत्सम्यग्योऽधीते स्वस्थमानसः।
स रोगमुक्तो दीर्घायुः सुखं पुष्टिं च विन्दति॥ ७॥

॥ इति श्री-याज्ञवल्क्यमुनिविरचितं श्री-सूर्यकवचस्तोत्रं सम्पूर्णम्॥

॥ द्वादशार्यासूर्यस्तुतिः ॥

उद्यन्नद्य विवस्वानारोहन्नुत्तरां दिवं देवः।
हृद्रोगं मम सूर्यो हरिमाणं चाऽऽशु नाशयतु ॥ १ ॥

निमिषार्घ्नैकेन द्वे च शते द्वे सहस्रे द्वे।
क्रममाण योजनानां नमोऽस्तु ते नलिननाथाय ॥ २ ॥

कर्म-ज्ञान-ख-दशकं मनश्च जीव इति विश्व-सर्गाय।
द्वादशाधा यो विचरति स द्वादश-मूर्तिरस्तु मोदाय ॥ ३ ॥

त्वं हि यजुर्त्रैक् साम त्वमागमस्त्वं वषद्वारः।
त्वं विश्वं त्वं हंसस्त्वं भानो परमहंसश्च ॥ ४ ॥

शिवरूपाज्ञानमहं त्वत्तो मुक्तिं जनार्दनाकारात्।
शिखिरूपादैश्वर्यं त्वत्श्वारोग्यमिच्छामि ॥ ५ ॥

त्वचि दोषा दृशि दोषा हृदि दोषा येऽखिलेन्द्रियज-दोषाः।
तान् पूषा हृतदोषः किञ्चिद्दोषाभिना दहतु ॥ ६ ॥

धर्मार्थ-काम-मोक्ष-प्रतिरोधानुग्र-ताप-वेग-करान् ।
बन्दी-कृतेन्द्रिय-गणान् गदान् विखण्डयतु चण्डांशुः ॥ ७ ॥

येन विनेदं तिमिरं जगदेत्य ग्रसति चरमचरमखिलम्।
धृतबोधं तं नलिनीभर्तारं हर्तारमापदामीडे ॥ ८ ॥

यस्य सहस्राभीशोरभीशु-लेशो हिमांशु-बिम्बगतः।
भासयति नक्तमखिलं भेदयतु विपद्-गणानरुणः ॥ ९ ॥

तिमिरमिव नेत्र-तिमिरं पटलमिवाशेष-रोग-पटलं नः।
काशमिवाधि-निकायं कालपिता रोगयुक्तां हरतात् ॥ १० ॥

वाताश्मरी-गदाश्चस्त्वग्-दोष-महोदर-प्रमेहांश्च।
ग्रहणी-भगन्दराख्या महतीस्त्वं मे रुजो हंसि ॥ ११ ॥

त्वं माता त्वं शरणं त्वं धाता त्वं धनं त्वमाचार्यः।
त्वं त्राता त्वं हर्ता विपदामर्कं प्रसीद मम भानो ॥ १२ ॥

इत्यार्या-द्वादशकं साम्बस्य पुरो नभःस्थलात् पतितम्।
पठतां भाग्य-समृद्धिः समस्त-रोग-क्षयश्च स्यात् ॥ १३ ॥

॥ इति श्री-द्वादशार्यासूर्यस्तुतिः सम्पूर्णा ॥

॥ सूर्यमण्डल-स्तोत्रम् ॥

नमोऽस्तु सूर्याय सहस्ररश्मये सहस्रशाखान्वितसम्भवात्मने।
सहस्रयोगोद्भवभावभागिने सहस्रसञ्चायुगधारिणे नमः ॥

यन्मण्डलं दीप्तिकरं विशालं रक्षप्रभं तीव्रमनादिरूपम्।
दारिद्र्यदुःखक्षयकारणं च पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥ १ ॥

यन्मण्डलं देवगणैः सुपूजितं विप्रैः स्तुतं भावनमुक्तिकोविदम्।
तं देवदेवं प्रणमामि सूर्यं पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥ २ ॥

यन्मण्डलं ज्ञानघनं त्वगम्यं त्रैलोक्यपूज्यं त्रिगुणात्मरूपम्।
समस्त-तेजोमय-दिव्यरूपं पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥ ३ ॥

यन्मण्डलं गूढमतिप्रबोधं धर्मस्य वृद्धिं कुरुते जनानाम्।
यत्सर्वपापक्षयकारणं च पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥ ४ ॥

यन्मण्डलं व्याधिविनाशदक्षं यद्यग्यजुःसामसु सम्प्रगीतम्।
प्रकाशितं येन च भूर्भुवः स्वः पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥ ५ ॥

यन्मण्डलं वेदविदो वदन्ति गायन्ति यच्चारण-सिद्धसञ्चाः।
यद्योगिनो योगजुषां च सञ्चाः पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥ ६ ॥

यन्मण्डलं सर्वजनैश्च पूजितं ज्योतिश्च कुर्यादिह मर्त्यलोके।
यत्कालकालाद्यमनादिरूपं पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥ ७ ॥

यन्मण्डलं विष्णुचतुर्मुखारब्यं यदक्षरं पापहरं जनानाम्।
यत्कालकल्पक्षयकारणं च पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥ ८ ॥

यन्मण्डलं विश्वसृजं प्रसिद्धमुत्पत्ति-रक्षा-प्रलय-प्रगल्भम्।
यस्मिङ्गत्संहरतेऽखिलं च पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥ ९ ॥

यन्मण्डलं सर्वगतस्य विष्णोरात्मा परं धाम विशुद्धतत्त्वम्।
सूक्ष्मान्तरैर्योगपथानुगम्यं पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥ १० ॥

यन्मण्डलं वेदविदो वदन्ति गायन्ति यच्चारण-सिद्धसञ्चाः।
यन्मण्डलं वेदविदः स्मरन्ति पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥ ११ ॥

यन्मण्डलं वेदविदोपगीतं यद्योगिनां योगपथानुगम्यम्।
तत्सर्ववेदं प्रणमामि सूर्यं पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥ १२ ॥

सूर्यमण्डलसुस्तोत्रं यः पठेत् सततं नरः।
सर्वपापविशुद्धात्मा सूर्यलोके महीयते॥ १३॥

॥ इति श्री-भविष्योत्तरपुराणे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे सूर्यमण्डलस्तोत्रं सम्पूर्णम्॥

यो देवः सविताऽस्माकं धियो धर्मादि-गोचरे।
प्रेरयेत् तस्य यद्गर्गस्तद्वरेण्यमुपास्महे॥

॥ सूर्यसहस्रनामस्तोत्रम् ॥

शतानीक उवाच

नामां सहस्रं सवितुः श्रोतुमिच्छामि हे द्विज।
येन ते दर्शनं यातः साक्षादेवो दिवाकरः॥ १॥

सर्वमङ्गलमङ्गल्यं सर्वपापप्रणाशनम्।
स्तोत्रमेतन्महापुण्यं सर्वोपद्रवनाशनम्॥ २॥

न तदस्ति भयं किञ्चिद्यदनेन न नश्यति।
ज्वराद्यैर्मुच्यते राजन् स्तोत्रेऽस्मिन् पठिते नरः॥ ३॥

अन्ये च रोगाः शाम्यन्ति पठतः शृणवतस्तथा।
सम्पद्यन्ते यथा कामाः सर्व एव यथोप्सिताः॥ ४॥

य एतदादितः श्रुत्वा सङ्घामं प्रविशेन्नरः।
स जित्वा समरे शत्रूनभ्येति गृहमक्षतः॥ ५॥

वन्ध्यानां पुत्रजननं भीतानां भयनाशनम्।
भूतिकारि दग्धिदाणां कुष्ठिनां परमौषधम्॥ ६॥

बालानां चैव सर्वेषां ग्रहरक्षोनिवारणम्।
पठते संयतो राजन् स श्रेयः परमाप्न्यात्॥ ७॥

स सिद्धः सर्वसङ्खल्पः सुखमत्यन्तमश्चुते।
धर्मार्थिभिर्धर्मलुब्धैः सुखाय च सुखार्थिभिः॥ ८॥

राज्याय राज्यकामैश्च पठितव्यमिदं नरैः।
विद्यावहं तु विप्राणां क्षत्रियाणां जयावहम्॥ ९॥

पश्चावहं तु वैश्यानां शूद्राणां धर्मवर्धनम्।
पठतां शृणवतामेतद्वतीति न संशयः॥ १०॥

तच्छृणुष्व नृपश्रेष्ठ प्रयतात्मा ब्रवीमि ते।
नामां सहस्रं विरव्यातं देवदेवस्य धीमतः ॥ ११ ॥

॥ ध्यानम् ॥

ध्येयः सदा सवितृमण्डलमध्यवर्ती
नारायणः सरसिजासनसन्निविष्टः।
केयूरवान् मकरकुण्डलवान् किरीटी
हारी हिरण्मयवपुर्धृतशङ्खचक्रः ॥

॥ स्तोत्रम् ॥

ॐ विश्वविद्विश्वजित्कर्ता विश्वात्मा विश्वतोमुखः।
विश्वेश्वरो विश्वयोनिर्नियतात्मा जितेन्द्रियः ॥ १ ॥

कालाश्रयः कालकर्ता कालहा कालनाशनः।
महायोगी महासिद्धिर्महात्मा सुमहाबलः ॥ २ ॥

प्रभुर्विभुर्भूतनाथो भूतात्मा भुवनेश्वरः।
भूतभव्यो भावितात्मा भूतान्तःकरणं शिवः ॥ ३ ॥

शरण्यः कमलानन्दो नन्दनो नन्दवर्घनः।
वरेण्यो वरदो योगी सुसंयुक्तः प्रकाशकः ॥ ४ ॥

प्राप्तयानः परप्राणः पूतात्मा प्रयतः प्रियः।
नयः सहस्रपात् साधुदिव्यकुण्डलमण्डितः ॥ ५ ॥

अव्यञ्जधारी धीरात्मा सविता वायुवाहनः।
समाहितमतिर्दाता विधाता कृतमञ्जलः ॥ ६ ॥

कपर्दी कल्पपादुद्रः सुमना धर्मवत्सलः।
समायुक्तो विमुक्तात्मा कृतात्मा कृतिनां वरः ॥ ७ ॥

अविचिन्त्यवपुः श्रेष्ठो महायोगी महेश्वरः।
कान्तः कामारिरादित्यो नियतात्मा निराकुलः ॥ ८ ॥

कामः कारुणिकः कर्ता कमलाकरबोधनः।
सप्तसप्तसिरचिन्त्यात्मा महाकारुणिकोत्तमः ॥ ९ ॥

सञ्जीवनो जीवनाथो जयो जीवो जगत्पतिः।
अयुक्तो विश्वनिलयः संविभागी वृषध्वजः ॥ १० ॥

वृषाकपिः कल्पकर्ता कल्पान्तकरणो रविः।
 एकचक्ररथो मौनी सुरथो रथिनां वरः ॥ ११ ॥

सक्रोधनो रश्मिमाली तेजोराशिर्विभावसुः।
 दिव्यकृद्दिनकृदेवो देवदेवो दिवस्पतिः ॥ १२ ॥

दीननाथो हरो होता दिव्यबाहुर्दिवाकरः।
 यज्ञो यज्ञपतिः पूषा स्वर्णरेताः परावरः ॥ १३ ॥

परापरज्ञस्तरणिरंशुमाली मनोहरः।
 प्राज्ञः प्राज्ञपतिः सूर्यः सविता विष्णुरंशुमान् ॥ १४ ॥

सदागतिर्गन्धवहो विहितो विधिराशुगः।
 पतञ्जः पतगः स्थाणुर्विहज्ञो विहगो वरः ॥ १५ ॥

हर्यश्वो हरिताश्वश्च हरिदश्वो जगत्प्रियः।
 त्र्यम्बकः सर्वदमनो भावितात्मा भिषगवरः ॥ १६ ॥

आलोककृल्लोकनाथो लोकालोकनमस्कृतः।
 कालः कल्पान्तको वहिस्तपनः सम्प्रतापनः ॥ १७ ॥

विरोचनो विरूपाक्षः सहस्राक्षः पुरन्दरः।
 सहस्ररश्मिर्मिहिरो विविधाम्बरभूषणः ॥ १८ ॥

खगः प्रतर्दनो धन्यो हयगो वाग्विशारदः।
 श्रीमानशिशिरो वाग्मी श्रीपतिः श्रीनिकेतनः ॥ १९ ॥

श्रीकण्ठः श्रीधरः श्रीमान् श्रीनिवासो वसुपदः।
 कामचारी महामायो महोग्रोऽविदितामयः ॥ २० ॥

तीर्थक्रियावान् सुनयो विभक्तो भक्तवत्सलः।
 कीर्तिः कीर्तिकरो नित्यः कुण्डली कवची रथी ॥ २१ ॥

हिरण्यरेताः सप्ताश्वः प्रयतात्मा परन्तपः।
 बुद्धिमानमरश्रेष्ठो रोचिष्णुः पाकशासनः ॥ २२ ॥

समुद्रो धनदो धाता मान्धाता कश्मलापहः।
 तमोग्नो ध्वान्तहा वहिर्हौताऽन्तःकरणो गुहः ॥ २३ ॥

पशुमान् प्रयतानन्दो भूतेशः श्रीमतां वरः।
 नित्योऽदितो नित्यरथः सुरेशः सुरपूजितः ॥ २४ ॥

अजितो विजितो जेता जङ्गमस्थावरात्मकः।
जीवानन्दो नित्यगामी विजेता विजयप्रदः ॥ २५ ॥

पर्जन्योऽग्निः स्थितिः स्थेयः स्थविरोऽथ निरञ्जनः।
प्रद्योतनो रथारुढः सर्वलोकप्रकाशकः ॥ २६ ॥

ध्रुवो मेषी महावीर्यो हंसः संसारतारकः।
सृष्टिकर्ता क्रियाहेतुर्मार्तण्डो मरुतां पतिः ॥ २७ ॥

मरुत्वान् दहनस्त्वष्टा भगो भर्गोऽर्यमा कपिः।
वरुणेशो जगन्नाथः कृतकृत्यः सुलोचनः ॥ २८ ॥

विवस्वान् भानुमान् कार्यः कारणस्तेजसां निधिः।
असङ्गगामी तिग्मांशुर्घर्माशुर्दीप्तिः ॥ २९ ॥

सहस्रदीप्तिर्बन्धः सहस्रांशुर्दीप्तिः।
गभस्तिमान् दीप्तिमान् स्वग्वी मणिकुलद्युतिः ॥ ३० ॥

भास्करः सुरकार्यज्ञः सर्वज्ञस्तीक्ष्णदीप्तिः।
सुरज्येषः सुरपतिर्बहुज्ञो वचसां पतिः ॥ ३१ ॥

तेजोनिधिर्बृहत्तेजा बृहत्कीर्तिर्बृहस्पतिः।
अहिमानूर्जितो धीमानामुक्तः कीर्तिवर्घनः ॥ ३२ ॥

महावैद्यो गणपतिर्धनेशो गणनायकः।
तीव्रप्रतापनस्तापी तापनो विश्वतापनः ॥ ३३ ॥

कार्तस्वरो हृषीकेशः पद्मानन्दोऽतिनन्दितः।
पद्मनाभोऽमृताहारः स्थितिमान् केतुमान् नभः ॥ ३४ ॥

अनाद्यन्तोऽच्युतो विश्वो विश्वामित्रो घृणिर्विराट्।
आमुक्तकवचो वाग्मी कञ्चुकी विश्वभावनः ॥ ३५ ॥

अनिमित्तगतिः श्रेष्ठः शरण्यः सर्वतोमुखः।
विगाही वेणुरसहः समायुक्तः समाक्रतुः ॥ ३६ ॥

धर्मकेतुर्धर्मरतिः संहर्ता संयमो यमः।
प्रणतार्तिर्हरो वायुः सिद्धकार्यो जनेश्वरः ॥ ३७ ॥

नभो विगाहनः सत्यः सवितात्मा मनोहरः।
हारी हरिर्हरो वायुर्त्रैष्टुः कालानलद्युतिः ॥ ३८ ॥

सुखसेव्यो महातेजा जगतामेककारणम्।
महेन्द्रो विष्टुतः स्तोत्रं स्तुतिहेतुः प्रभाकरः ॥ ३९ ॥

सहस्रकर आयुष्मान् अरोषः सुखदः सुखी।
व्याधिहा सुखदः सौरव्यं कल्याणः कलतां वरः ॥ ४० ॥

आरोग्यकारणं सिद्धिरैद्विद्विरुद्धिरूपतिः।
हिरण्यरेता आरोग्यं विद्वान् ब्रधो बुधो महान्॥४१॥

प्राणवान् धृतिमान् धर्मो धर्मकर्ता रुचिप्रदः ।
सर्वप्रियः सर्वसहः सर्वशत्रुविनाशनः ॥ ४२ ॥

प्रांशुर्विद्योतनो द्योतः सहस्रकिरणः कृती।
केयूरी भूषणोद्घासी भासितो भासनोऽनलः ॥ ४३ ॥

शरण्यार्तिहरो होता खद्योतः खगसत्तमः।
सर्वद्योतो भवद्योतः सर्वद्युतिकरो मतः॥४४॥

कल्याणः कल्याणकरः कल्यः कल्यकरः कविः।
कल्याणकृत् कल्यवपुः सर्वकल्याणभाजनम्॥४५॥

शान्तिप्रियः प्रसन्नात्मा प्रशान्तः प्रशमप्रियः।
उदारकर्मा सुनयः सुवर्चा वर्चसोज्ज्वलः ॥४६॥

वर्चस्वी वर्चसामीश्वैलोक्येशो वशानुगः ।
तेजस्वी सुयशा वर्षी वर्णाध्यक्षो बलिप्रियः ॥ ४७ ॥

यशस्वी तेजोनिलयस्तेजस्वी प्रकृतिस्थितः।
आकाशगः शीघ्रगतिराशुगो गतिमान् खगः ॥ ४८ ॥

गोपतिर्ग्रहदेवेशो गोमानेकः प्रभञ्जनः।
जनिता प्रजनो जीवो दीपः सर्वप्रकाशकः ॥४९॥

सर्वसाक्षी योगनित्यो नभस्वानसुरान्तकः।
रक्षोद्भो विघ्नशमनः किरीटी सुमनःप्रियः ॥५०॥

मरीचिमाली सुमतिः कृताभिरव्यविशेषकः।
शिष्ठचारः शुभाचारः स्वचाराचारतत्परः ॥५१॥

मन्दारो माठरो वेणुः क्षुधापः क्षमापतिर्गुरुः ।
सुविशिष्टो विशिष्टात्मा विधेयो ज्ञानशोभनः ॥५२॥

महाश्वेतः प्रियो झेयः सामगो मोक्षदायकः।
 सर्ववेदप्रगीतात्मा सर्ववेदलयो महान्॥५३॥

वेदमूर्तिश्चतुर्वेदो वेदभृद्वेदपारगः।
 क्रियावानसितो जिष्णुर्वरीयांशुर्वरप्रदः॥५४॥

ब्रतचारी ब्रतधरो लोकबन्धुरलङ्घतः।
 अलङ्घाराक्षरो वेद्यो विद्यावान् विदिताशयः॥५५॥

आकारो भूषणो भूष्यो भूष्णुर्भुवनपूजितः।
 चक्रपाणिर्ध्वजधरः सुरेशो लोकवत्सलः॥५६॥

वाग्मिपतिर्महाबाहुः प्रकृतिर्विकृतिर्गुणः।
 अन्धकारापहः श्रेष्ठो युगावर्तो युगादिकृत्॥५७॥

अप्रमेयः सदायोगी निरहङ्कार ईश्वरः।
 शुभप्रदः शुभः शास्ता शुभकर्मा शुभप्रदः॥५८॥

सत्यवान् श्रुतिमानुच्छैर्नकारो वृद्धिदोऽनलः।
 बलभृद्वलदो बन्धुर्मतिमान् बलिनां वरः॥५९॥

अनङ्गो नागराजेन्द्रः पद्मयोनिर्गणेश्वरः।
 संवत्सर ऋतुर्नेता कालचक्रप्रवर्तकः॥६०॥

पद्मेक्षणः पद्मयोनिः प्रभावानमरः प्रभुः।
 सुमूर्तिः सुमतिः सोमो गोविन्दो जगदादिजः॥६१॥

पीतवासाः कृष्णवासा दिग्वासास्त्वन्दियातिगः।
 अतीन्द्रियोऽनेकरूपः स्कन्दः परपुरञ्जयः॥६२॥

शक्तिमाञ्जलधृग्भास्वान् मोक्षहेतुरयोनिजः।
 सर्वदर्शी जितादर्शो दुःस्वप्नाशुभनाशनः॥६३॥

माङ्गल्यकर्ता तरणिर्वेगवान् कश्मलापहः।
 स्पष्टाक्षरो महामन्त्रो विशाखो यजनप्रियः॥६४॥

विश्वकर्मा महाशक्तिर्द्युतिरीशो विहङ्गमः।
 विचक्षणो दक्ष इन्द्रः प्रत्यूषः प्रियदर्शनः॥६५॥

अखिन्नो वेदनिलयो वेदविद्विदिताशयः।
 प्रभाकरो जितरिपुः सुजनोऽरुणसारथिः॥६६॥

कुनाशी सुरतः स्कन्दो महितोऽभिमतो गुरुः ।
 ग्रहराजो ग्रहपतिर्थं हनक्षत्रमण्डलः ॥ ६७ ॥
 भास्करः सततानन्दो नन्दनो नरवाहनः ।
 मङ्गलोऽथ मङ्गलवान् माङ्गल्यो मङ्गलावहः ॥ ६८ ॥
 मङ्गल्यचारुचरितः शीर्णः सर्वब्रतो व्रती ।
 चतुर्मुखः पद्ममाली पूतात्मा प्रणतार्तिहा ॥ ६९ ॥
 अकिञ्चनः सतामीशो निर्गुणो गुणवाज्ज्बुच्चिः ।
 सम्पूर्णः पुण्डरीकाक्षो विधेयो योगतत्परः ॥ ७० ॥
 सहस्रांशुः क्रतुमतिः सर्वज्ञः सुमतिः सुवाक् ।
 सुवाहनो माल्यदामा कृताहरो हरिप्रियः ॥ ७१ ॥
 ब्रह्मा प्रचेताः प्रथितः प्रयतात्मा स्थिरात्मकः ।
 शतविन्दुः शतमुखो गरीयाननलप्रभः ॥ ७२ ॥
 धीरो महत्तरो विप्रः पुराणपुरुषोत्तमः ।
 विद्याराजाधिराजो हि विद्यावान् भूतिदः स्थितः ॥ ७३ ॥
 अनिर्देश्यवपुः श्रीमान् विपाप्मा बहुमङ्गलः ।
 स्वःस्थितः सुरथः स्वर्णो मोक्षदो बलिकेतनः ॥ ७४ ॥
 निर्द्वन्द्वो द्वन्द्वहा सर्गः सर्वगः सम्प्रकाशकः ।
 दयालुः सूक्ष्मधीः क्षान्तिः क्षेमाक्षेमस्थितिप्रियः ॥ ७५ ॥
 भूधरो भूपतिर्वक्ता पवित्रात्मा त्रिलोचनः ।
 महावराहः प्रियकृदाता भोक्ताऽभयप्रदः ॥ ७६ ॥
 चक्रवर्ती धृतिकरः सम्पूर्णोऽथ महेश्वरः ।
 चतुर्वेदधरोऽचिन्त्यो विनिन्द्यो विविधाशनः ॥ ७७ ॥
 विचित्ररथ एकाकी सप्तसप्तिः परात्परः ।
 सर्वोदाधिस्थितिकरः स्थितिस्थेयः स्थितिप्रियः ॥ ७८ ॥
 निष्कलः पुष्कलो विभुवसुमान् वासवप्रियः ।
 पशुमान् वासवस्वार्मी वसुधामा वसुप्रदः ॥ ७९ ॥
 बलवान् ज्ञानवांस्तत्त्वमोङ्गारस्त्रिषु संस्थितः ।
 सङ्कल्पयोनिर्दिनकृद्गवान् कारणापहः ॥ ८० ॥

नीलकण्ठो धनाध्यक्षश्चतुर्वेदप्रियंवदः।
वषङ्कारोद्गता होता स्वाहाकारो हुताहुतिः ॥ ८१ ॥

जनार्दनो जनानन्दो नरो नारायणोऽम्बुदः।
सन्देहनाशनो वायुर्धन्वी सुरनमस्कृतः ॥ ८२ ॥

विग्रही विमलो विन्दुर्विशोको विमलद्युतिः।
द्युतिमान् द्योतनो विद्युद्विद्यावान् विदितो बली ॥ ८३ ॥

घर्मदो हिमदो हासः कृष्णवत्मा सुताजितः।
सावित्रीभावितो राजा विश्वामित्रो घृणिर्विराट् ॥ ८४ ॥

सप्तार्चिः सप्ततुरगः सप्तलोकनमस्कृतः।
सम्पूर्णोऽथ जगन्नाथः सुमनाः शोभनप्रियः ॥ ८५ ॥

सर्वात्मा सर्वकृत् सृष्टिः सप्तिमान् सप्तमीप्रियः।
सुमेधा मेधिको मेध्यो मेधावी मधुसूदनः ॥ ८६ ॥

अङ्गिरःपतिः कालज्ञो धूमकेतुः सुकेतनः।
सुखी सुखप्रदः सौख्यं कामी कान्तिप्रियो मुनिः ॥ ८७ ॥

सन्तापनः सन्तपन आतपस्तपसां पतिः।
उमापतिः सहस्रांशुः प्रियकारी प्रियङ्करः ॥ ८८ ॥

प्रीतिर्विमन्युरभोत्थः खञ्जनो जगतां पतिः।
जगत्पिता प्रीतमनाः सर्वः खर्वो गुहोऽचलः ॥ ८९ ॥

सर्वगो जगदानन्दो जगन्नेता सुरारिहा।
श्रेयः श्रेयस्करो ज्यायान् महानुत्तम उद्दवः ॥ ९० ॥

उत्तमो मेरुमेयोऽथ धरणो धरणीधरः।
धराध्यक्षो धर्मराजो धर्माधर्मप्रवर्तकः ॥ ९१ ॥

रथाध्यक्षो रथगतिस्तरुणस्तनितोऽनलः।
उत्तरोऽनुत्तरस्तापी अवाक्पतिरपां पतिः ॥ ९२ ॥

पुण्यसङ्कीर्तनः पुण्यो हेतुलोकत्रयाश्रयः।
स्वर्मानुर्विगतानन्दो विशिष्टोत्कृष्टकर्मकृत् ॥ ९३ ॥

व्याधिप्रणाशनः क्षेमः शूरः सर्वजितां वरः।
एकरथो रथाधीशः पिता शनैश्चरस्य हि ॥ ९४ ॥

वैवस्वतगुरुर्मृत्युर्धर्मनित्यो महाब्रतः।
 प्रलम्बहारसञ्चारी प्रद्योतो द्योतितानलः ॥ १५ ॥

सन्तापहृत् परो मन्त्रो मन्त्रमूर्तिर्महाबलः।
 श्रेष्ठात्मा सुप्रियः शम्भुर्मरुतामीश्वरेश्वरः ॥ १६ ॥

संसारगतिविच्छेत्ता संसारार्णवतारकः।
 सप्तजिह्वः सहस्रार्ची रत्नगर्भोऽपराजितः ॥ १७ ॥

धर्मकेतुरमेयात्मा धर्माधर्मवरप्रदः।
 लोकसाक्षी लोकगुरुलोकेशश्वण्डवाहनः ॥ १८ ॥

धर्मयूपो यूपवृक्षो धनुष्पाणिर्धनुर्धरः।
 पिनाकधृञ्जहोत्साहो महामायो महाशनः ॥ १९ ॥

वीरः शक्तिमतां श्रेष्ठः सर्वशस्त्रभृतां वरः।
 ज्ञानगम्यो दुराराध्यो लोहिताङ्गो विवर्धनः ॥ २०० ॥

खगोऽन्यो धर्मदो नित्यो धर्मकुच्चित्रविक्रमः।
 भगवानात्मवान् मन्त्रस्त्वक्षरो नीललोहितः ॥ २०१ ॥

एकोऽनेकस्त्रयी कालः सविता समितिञ्जयः।
 शार्ङ्गधन्वाऽनलो भीमः सर्वप्रहरणायुधः ॥ २०२ ॥

सुकर्मा परमेष्ठी च नाकपाली दिविस्थितः।
 वदान्यो वासुकिर्वैद्य आत्रेयोऽथ पराक्रमः ॥ २०३ ॥

द्वापरः परमोदारः परमो ब्रह्मचर्यवान्।
 उदीच्यवेषो मुकुटी पद्महस्तो हिमांशुभृत् ॥ २०४ ॥

सितः प्रसन्नवदनः पद्मोदरनिभाननः।
 सायं दिवा दिव्यवपुरनिर्देश्यो महालयः ॥ २०५ ॥

महारथो महानीशः शेषः सत्त्वरजस्तमः।
 धृतातपत्रप्रतिमो विमर्षी निर्णयः स्थितः ॥ २०६ ॥

अहिंसकः शुद्धमतिराद्वितीयो विवर्धनः।
 सर्वदो धनदो मोक्षो विहारी बहुदायकः ॥ २०७ ॥

चारुरात्रिहरो नाथो भगवान् सर्वगोऽव्ययः।
 मनोहरवपुः शुभ्रः शोभनः सुप्रभावनः ॥ २०८ ॥

सुप्रभावः सुप्रतापः सुनेत्रो दिग्बिदिक्पतिः।
 राज्ञीप्रियः शब्दकरो ग्रहेशस्तिमिरापहः॥ १०९॥

सैहिकेयरिपुर्देवो वरदो वरनायकः।
 चतुर्भुजो महायोगी योगीश्वरपतिस्तथा॥ ११०॥

अनादिरूपोऽदितिजो रत्नकान्तिः प्रभामयः।
 जगत्वदीपो विस्तीर्णो महाविस्तीर्णमण्डलः॥ १११॥

एकचक्ररथः स्वर्णरथः स्वर्णशरीरधृक्।
 निरालम्बो गगनगो धर्मकर्मप्रभावकृत्॥ ११२॥

धर्मात्मा कर्मणां साक्षी प्रत्यक्षः परमेश्वरः।
 मेरुसेवी सुमेधावी मेरुरक्षाकरो महान्॥ ११३॥

आधारभूतो रतिमांस्तथा च धनधान्यकृत्।
 पापसन्तापहर्ता च मनोवाञ्छितदायकः॥ ११४॥

रोगहर्ता राज्यदायी रमणीयगुणोऽनृणी।
 कालत्रयानन्तरूपो मुनिवृन्दनमस्कृतः॥ ११५॥

सन्ध्यारागकरः सिद्धः सन्ध्यावन्दनवन्दितः।
 साम्राज्यदाननिरतः समाराधनतोषवान्॥ ११६॥

भक्तदुःखक्षयकरो भवसागरतारकः।
 भयापहर्ता भगवानप्रमेयपराक्रमः।
 मनुस्वामी मनुपतिर्मान्यो मन्वन्तराधिपः॥ ११७॥

॥ फलश्रुतिः ॥

एतत्ते सर्वमाख्यातं यन्मां त्वं परिपृच्छसि।
 नाम्नां सहस्रं सवितुः पाराशर्यो यदाह मे॥ १॥

धन्यं यशस्यमायुष्यं दुःखदुःखप्रनाशनम्।
 बन्धमोक्षकरं चैव भानोर्नामानुकीर्तनात्॥ २॥

यस्त्वदं शृणुयान्नित्यं पठेद्वा प्रयतो नरः।
 अक्षयं सुखमन्नाद्यं भवेत्स्योपसाधितम्॥ ३॥

नृपान्नितस्करभयं व्याधितो न भयं भवेत्।
 विजयी च भवेन्नित्यमाश्रयं परमाप्नुयात्॥ ४॥

कीर्तिमान् सुभगो विद्वान् स सुखी प्रियदर्शनः।
जीवेद्वर्षशतायुश्च सर्वव्याधिविवर्जितः ॥ ५ ॥

नाम्नां सहस्रामिदमंशुमतः पठेद्यः
प्रातः शुचिर्नियमवान् सुसमृद्धियुक्तः।
दूरेण तं परिहरन्ति सदैव रोगाः
भूताः सुपर्णमिव सर्वमहोरगेन्द्राः ॥ ६ ॥

॥ इति श्री-भविष्यपुराणे सप्तमकल्पे श्रीभगवत्सूर्यस्य सहस्रनामस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

॥ शिवमानसपूजा ॥

रत्नैः कल्पितमासनं हिमजलैः स्नानं च दिव्याम्बरं
नानारत्नविभूषितं मृगमदामोदाङ्कितं चन्दनम्।
जातीचम्पकबिल्वपत्ररचितं पुष्पं च धूपं तथा
दीपं देव दयानिधे पशुपते हृत्कल्पितं गृह्णताम्॥ १ ॥

सौवर्णे नवरत्नखण्डरचिते पात्रे घृतं पायसं
भक्ष्यं पञ्चविधं पयोदधियुतं रम्भाफलं पानकम्।
शाकानामयुतं जलं रुचिकरं कर्पूरखण्डोज्ज्वलं
ताम्बूलं मनसा मया विरचितं भक्त्या प्रभो स्वीकुरु॥ २ ॥

छत्रं चामरयोर्युगं व्यजनकं चादर्शकं निर्मलं
वीणाभेरिमृदङ्गकाहलकला गीतं च नृत्यं तथा।
साषाङ्गं प्रणतिः स्तुतिर्बहुविधा ह्येतत् समस्तं मया
सङ्कल्पेन समर्पितं तव विभो पूजां गृहाण प्रभो॥ ३ ॥

आत्मा त्वं गिरिजा मतिः सहचराः प्राणाः शरीरं गृहं
पूजा ते विषयोपभोगरचना निद्रा समाधिस्थितिः।
सञ्चारः पदयोः प्रदक्षिणविधिः स्तोत्राणि सर्वा गिरो
यद्यत्कर्म करोमि तत्तदखिलं शम्भो तवाऽराधनम्॥ ४ ॥

करचरणकृतं वाक्यायजं कर्मजं वा
श्रवणनयनजं वा मानसं वाऽपराधम्।
विहितमविहितं वा सर्वमेतत् क्षमस्व
जय जय करुणाव्ये श्रीमहादेव शम्भो॥ ५ ॥

॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य श्री-गोविन्द-भगवत्पूज्य-पाद-शिष्यस्य श्रीमच्छङ्करभगवतः कृतौ
श्री-शिवमानसपूजा सम्पूर्णा ॥

॥ शिवप्रातःस्मरणस्तोत्रम् ॥

प्रातः स्मरामि भवभीतिहरं सुरेशं
गङ्गाधरं वृषभवाहनमम्बिकेशम्।
खद्वाङ्गशूलवरदाभयहस्तमीशं
संसाररोगहरमौषधमद्वितीयम् ॥ १ ॥

प्रातर्नमामि गिरिशं गिरिजार्धदेहं
सर्गस्थितिप्रलयकारणमादिदेवम्।
विश्वेश्वरं विजितविश्वमनोभिरामं
संसाररोगहरमौषधमद्वितीयम् ॥२॥

प्रातर्भजामि शिवमेकमनन्तमाद्यं
वेदान्तवेद्यमनधं पुरुषं महान्तम्।
नामादिभेदरहितं षड्ब्रावशून्यं
संसाररोगहरमौषधमद्वितीयम् ॥३॥

॥ इति श्री-शिवप्रातःस्मरणस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

॥ शिवाष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम् ॥

॥ न्यासः ॥

अस्य शिवाष्टोत्तरशतनामस्तोत्रस्य विष्णुर्ब्रह्मिः, अनुष्टुप् छन्दः,
शिवः परमेश्वरो देवता, शिवप्रसादसिद्धर्थे जपे विनियोगः।

॥ ध्यानम् ॥

ध्यायेन्नित्यं महेशं रजतगिरिनिभं चारुचन्द्रावतंसं
रत्नाकल्पोज्ज्वलाङ्गं परशुमृगवराभीतिहस्तं प्रसन्नम्।
पद्मासीनं समन्तात् स्तुतममरगण्ड्याघ्रकृतिं वसानं
विश्वाद्यं विश्वबीजं निखिलभयहरं पञ्चवक्रं त्रिनेत्रम् ॥

॥ स्तोत्रम् ॥

शिवो महेश्वरः शाम्भुः पिनाकी शशिशेखरः।
वामदेवो विरूपाक्षः कपर्दी नीललोहितः ॥१॥

शङ्करः शूलपाणिश्च खद्वाङ्गी विष्णुवल्लभः।
शिपिविष्टोऽम्बिकानाथः श्रीकण्ठो भक्तवत्सलः ॥२॥

भवः शर्वस्त्रिलोकीशः शितिकण्ठः शिवाप्रियः।
उग्रः कपाली कामारिरन्धकासुरसूदनः ॥३॥

गङ्गाधरो ललाटाक्षः कालकालः कृपानिधिः।
भीमः परशुहस्तश्च मृगपाणिर्जटाधरः ॥४॥

कैलासवासी कवची कठोरस्त्रिपुरान्तकः।
 वृषाङ्को वृषभारूढो भस्मोद्धूलितविग्रहः ॥ ५ ॥
 सामप्रियः स्वरमयस्त्रीमूर्तिरनीश्वरः।
 सर्वज्ञः परमात्मा च सोमसूर्यग्निलोचनः ॥ ६ ॥
 हविर्यज्ञमयः सोमः पञ्चवक्त्रः सदाशिवः।
 विश्वेश्वरो वीरभद्रो गणनाथः प्रजापतिः ॥ ७ ॥
 हिरण्यरेता दुर्धर्षो गिरीशो गिरिशोऽनघः।
 भुजङ्गभूषणो भर्गो गिरिधन्वा गिरिप्रियः ॥ ८ ॥
 कृत्तिवासाः पुरारातिर्भगवान् प्रमथाधिपः।
 मृत्युञ्जयः सूक्ष्मतनुर्जगद्यापी जगद्गुरुः ॥ ९ ॥
 व्योमकेशो महासेनजनकश्चारुविक्रमः।
 रुद्रो भूतपतिः स्थाणुरहिर्बुद्ध्यो दिगम्बरः ॥ १० ॥
 अष्टमूर्तिरनेकात्मा सात्त्विकः शुद्धविग्रहः।
 शाश्वतः खण्डपरशुरजः पाशविमोचकः ॥ ११ ॥
 मृडः पशुपतिर्देवो महादेवोऽव्ययो हरिः।
 पूषदन्तभिदव्ययो दक्षाध्वरहरो हरः ॥ १२ ॥
 भगनेत्रभिदव्यक्तः सहस्राक्षः सहस्रपात्।
 अपवर्गप्रदोऽनन्तस्तारकः परमेश्वरः ॥ १३ ॥

 ॥ फलश्रुतिः ॥

इमानि दिव्यनामानि जप्यन्ते सर्वदा मया।
 नामकल्पलतेयं मे सर्वाभीष्ठप्रदायिनि ॥
 नामान्येतानि सुभगे शिवदानि न संशयः।
 वेदसर्वस्वभूतानि नामान्येतानि वस्तुतः ॥
 एतानि यानि नामानि तानि सर्वार्थदान्यतः।
 जप्यन्ते सादरं नित्यं मया नियमपूर्वकम् ॥
 वेदेषु शिवनामानि श्रेष्ठान्यघहराणि च।
 सन्त्यनन्तानि सुभगे वेदेषु विविधेष्वपि ॥
 तेभ्यो नामानि सङ्गृह्य कुमाराय महेश्वरः।
 अष्टोत्तरसहस्रं तु नामामुपदिशत् पुरा ॥

॥ इति शिवरहस्ये सप्तमे अंशो त्रयोदशे अध्याये नामकल्पलता नाम शिवाष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम् ॥

॥ उमामहेश्वरस्तोत्रम् ॥

नमः शिवाभ्यां नवयौवनाभ्यां
परस्पराश्लिष्टवपुर्धराभ्याम् ।
नगेन्द्रकन्यावृष्टकेतनाभ्यां
नमो नमः शङ्करपार्वतीभ्याम् ॥ १ ॥

नमः शिवाभ्यां सरसोत्सवाभ्यां
नमस्कृताभीष्टवरप्रदाभ्याम् ।
नारायणेनार्चितपादुकाभ्यां
नमो नमः शङ्करपार्वतीभ्याम् ॥ २ ॥

नमः शिवाभ्यां वृषवाहनाभ्यां
विरिञ्चिविष्णिवन्द्रसुपूजिताभ्याम् ।
विभूतिपाटीरविलेपनाभ्यां
नमो नमः शङ्करपार्वतीभ्याम् ॥ ३ ॥

नमः शिवाभ्यां जगदीश्वराभ्यां
जगत्पतिभ्यां जयविग्रहाभ्याम् ।
जम्भारिमुख्यैरभिवन्दिताभ्यां
नमो नमः शङ्करपार्वतीभ्याम् ॥ ४ ॥

नमः शिवाभ्यां परमौषधाभ्यां
पञ्चाक्षरी-पञ्चररञ्जिताभ्याम् ।
प्रपञ्च-सृष्टि-स्थिति-संहृताभ्यां
नमो नमः शङ्करपार्वतीभ्याम् ॥ ५ ॥

नमः शिवाभ्यामतिसुन्दराभ्याम्
अत्यन्तमासक्तहृदम्बुजाभ्याम् ।
अशेषलोकैकहितङ्कराभ्यां
नमो नमः शङ्करपार्वतीभ्याम् ॥ ६ ॥

नमः शिवाभ्यां कलिनाशनाभ्यां
कङ्कालकल्याणवपुर्धराभ्याम् ।
कैलासशैलस्थितदेवताभ्यां
नमो नमः शङ्करपार्वतीभ्याम् ॥ ७ ॥

नमः शिवाभ्यामशुभापहाभ्याम्
अशेषलोकैकविशेषिताभ्याम् ।
अकुणिठताभ्यां स्मृतिसम्भृताभ्यां
नमो नमः शङ्करपार्वतीभ्याम् ॥ ८ ॥

नमः शिवाभ्यां रथवाहनाभ्यां
रवीन्दुवैश्वानरलोचनाभ्याम् ।
राका-शशाङ्काभ-मुखाम्बुजाभ्यां
नमो नमः शङ्करपार्वतीभ्याम् ॥ ९ ॥

नमः शिवाभ्यां जटिलन्धराभ्यां
जरामृतिभ्यां च विवर्जिताभ्याम् ।
जनार्दनाङ्गोद्धवपूजिताभ्यां
नमो नमः शङ्करपार्वतीभ्याम् ॥ १० ॥

नमः शिवाभ्यां विषमेक्षणाभ्यां
बिल्वच्छदामल्लिकदामभृत्याम् ।
शोभावती-शान्तवतीश्वराभ्यां
नमो नमः शङ्करपार्वतीभ्याम् ॥ ११ ॥

नमः शिवाभ्यां पशुपालकाभ्यां
जगत्त्वयीरक्षण-बद्धहृत्याम् ।
समस्तदेवासुरपूजिताभ्यां
नमो नमः शङ्करपार्वतीभ्याम् ॥ १२ ॥

स्तोत्रं त्रिसन्ध्यं शिवपार्वतीभ्यां
भक्त्या पठेद्-द्वादशकं नरो यः ।
स सर्वसौभाग्य-फलानि भुज्ञे
शतायुरन्ते शिवलोकमेति ॥ १३ ॥

॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य
श्री-गोविन्द-भगवत्पूज्य-पाद-शिष्यस्य
श्रीमच्छङ्करभगवतः कृतौ श्री-उमामहेश्वरस्तोत्रं
सम्पूर्णम् ॥

॥ मीनाक्षीपञ्चरत्नम् ॥

उद्घानु-सहस्रकोटिसदृशां केरूहारोज्ज्वलां
 बिम्बोष्ठीं स्मितदन्तपञ्चिरां पीताम्बरालङ्कृताम्।
 विष्णुब्रह्मसुरेन्द्रसेवितपदां तत्त्वस्वरूपां शिवां
 मीनाक्षीं प्रणतोऽस्मि सन्ततमहं कारुण्यवारान्निधिम्॥ १ ॥

मुक्ताहारलसत्करीटरुचिरां पूर्णदुवक्रप्रभां
 शिङ्गन्नपुरकिञ्चिणीमणिधरां पद्मप्रभाभासुराम्।
 सर्वाभीष्टफलप्रदां गिरिसुतां वाणीरमासेवितां
 मीनाक्षीं प्रणतोऽस्मि सन्ततमहं कारुण्यवारान्निधिम्॥ २ ॥

श्रीविद्यां शिववामभागनिलयां हीङ्गारमन्त्रोज्ज्वलां
 श्रीचक्राङ्कित-बिन्दुमध्यवसर्तीं श्रीमत्सभानायकीम्।
 श्रीमत्पृष्ठमुखविम्बराजजननीं श्रीमज्जगन्मोहिनीं
 मीनाक्षीं प्रणतोऽस्मि सन्ततमहं कारुण्यवारान्निधिम्॥ ३ ॥

श्रीमत्सुन्दरनायकीं भयहरां ज्ञानप्रदां निर्मलां
 इयामाभां कमलासनार्चितपदां नारायणस्यानुजाम्।
 वीणावेणुमृदङ्गवाद्यरसिकां नानाविधाडाम्बिकां
 मीनाक्षीं प्रणतोऽस्मि सन्ततमहं कारुण्यवारान्निधिम्॥ ४ ॥

नानायोगिमुनीन्द्रहन्त्रिवसर्तीं नानार्थसिद्धिप्रदां
 नानापुष्पविराजिताङ्गियुगलां नारायणेनार्चिताम्।
 नादब्रह्ममयीं परात्परतरां नानार्थतत्त्वात्मिकां
 मीनाक्षीं प्रणतोऽस्मि सन्ततमहं कारुण्यवारान्निधिम्॥ ५ ॥

॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य श्री-गोविन्द-भगवत्पूज्य-पाद-शिष्यस्य श्रीमच्छङ्गरभगवतः कृतौ
 श्री-मीनाक्षीपञ्चरत्नं सम्पूर्णम्॥

॥ गौर्यष्टेत्तरशतनामस्तोत्रम् ॥

गौरी गणेशजननी गिरिराजतनूद्दवा।
 गुहाम्बिका जगन्माता गङ्गाधरकुटुम्बिनी॥ १ ॥

वीरभद्रप्रसूर्विश्वव्यापिनी विश्वरूपिणी।
 अष्टमूर्त्यात्मिका कष्टदारिद्यशमनी शिवा॥ २ ॥

शाम्भवी शङ्करी बाला भवानी भद्रदायिनी।
 माङ्गल्यदायिनी सर्वमङ्गला मञ्जुभाषिणी ॥ ३ ॥
 महेश्वरी महामाया मन्त्राराध्या महाबला।
 हेमाद्रिजा हैमवती पार्वती पापनाशिनी ॥ ४ ॥
 नारायणांशजा नित्या निरीशा निर्मलाऽम्बिका।
 मृडानी मुनिसंसेव्या मानिनी मेनकात्मजा ॥ ५ ॥
 कुमारी कन्यका दुर्गा कलिदोषनिषूदिनी।
 कात्यायनी कृपापूर्णा कल्याणी कमलार्चिता ॥ ६ ॥
 सती सर्वमयी चैव सौभाग्यदा सरस्वती।
 अमलाऽमरसंसेव्या अन्नपूर्णाऽमृतेश्वरी ॥ ७ ॥
 अखिलागमसंसेव्या सुखसञ्चितसुधारसा।
 बाल्याराधितभूतेशा भानुकोटिसमद्युतिः ॥ ८ ॥
 हिरण्मयी परा सूक्ष्मा शीतांशुकृतशेखरा।
 हरिद्राकुङ्कुमाराध्या सर्वकालसुमङ्गली ॥ ९ ॥
 सर्वबोधप्रदा सामशिखा वेदान्तलक्षणा।
 कर्मब्रह्ममयी कामकलना काङ्क्षितार्थदा ॥ १० ॥
 चन्द्राकार्युतताटङ्का चिदम्बरशरीरिणी।
 श्रीचक्रवासिनी देवी कला कामेश्वरप्रिया ॥ ११ ॥
 मारारातिप्रियार्धाङ्गी मार्कण्डेयवरप्रदा।
 पुत्रपौत्रप्रदा पुण्या पुरुषार्थप्रदायिनी ॥ १२ ॥
 सत्यधर्मरता सर्वसाक्षिणी सर्वरूपिणी।
 इयामला बगला चण्डी मातृका भगमालिनी ॥ १३ ॥
 शूलिनी विरजा स्वाहा स्वधा प्रत्यङ्गिराम्बिका।
 आर्या दाक्षायणी दीक्षा सर्ववस्तूतमोत्तमा ॥ १४ ॥
 शिवाभिधाना श्रीविद्या प्रणवार्थस्वरूपिणी।
 हीङ्कारी नादरूपा च त्रिपुरा त्रिगुणेश्वरी।
 सुन्दरी स्वर्णगौरी च षोडशाक्षरदेवता ॥ १५ ॥
 ॥ इति श्री-गौर्यष्टेत्तरशतनामस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

॥ सुब्रह्मण्याष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम् ॥

॥ ध्यानम् ॥

शक्तिहस्तं विरूपाक्षं शिखिवाहं षडाननम्।
दारुणं रिपुरोगम्बं भावये कुकुटध्वजम्॥

॥ स्तोत्रम् ॥

स्कन्दो गुहः षण्मुखश्च फालनेत्रसुतः प्रभुः।
पिङ्गलः कृत्तिकासूनुः शिखिवाहो द्विषङ्गुजः ॥ १ ॥

द्विषण्णेत्रः शक्तिधरः पिशिताशप्रभञ्जनः।
तारकासुरसंहारी रक्षोबलविमर्दनः ॥ २ ॥

मत्तः प्रमत्तोन्मत्तश्च सुरसैन्यसुरक्षकः।
देवसेनापतिः प्राज्ञः कृपालुर्भक्तवत्सलः ॥ ३ ॥

उमासुतः शक्तिधरः कुमारः क्रौञ्चदारणः।
सेनानीरग्निजन्मा च विशाखः शङ्करात्मजः ॥ ४ ॥

शिवस्वामी गणस्वामी सर्वस्वामी सनातनः।
अनन्तमूर्तिरक्षोभ्यः पार्वतीप्रियनन्दनः ॥ ५ ॥

गङ्गासुतः शरोद्भूत आहूतः पावकात्मजः।
जृम्भः प्रजृम्भ उज्जृम्भः कमलासनसंस्तुतः ॥ ६ ॥

एकवर्णो द्विवर्णश्च त्रिवर्णः सुमनोहरः।
चतुर्वर्णः पञ्चवर्णः प्रजापतिरहःपतिः ॥ ७ ॥

अग्निगर्भः शमीगर्भो विश्वरेता सुरारिहा।
हरिद्वर्णः शुभकरो वटुश्च पटुवेषभृत् ॥ ८ ॥

पूषा गभस्तिर्गहनश्चन्द्रवर्णः कलाधरः।
मायाधरो महामायी कैवल्यः शङ्करात्मजः ॥ ९ ॥

विश्वयोनिरमेयात्मा तेजोयोनिरनामयः।
परमेष्ठी परब्रह्म वेदगर्भो विराङ्गुतः ॥ १० ॥

पुलिन्दकन्याभर्ता च महासारस्वतावृतः।
आश्रिताखिलदाता च चोरम्बो रोगनाशनः ॥ ११ ॥

अनन्तमूर्तिरानन्दः शिखण्डी कृतकेतनः ।
डम्भः परमडम्भश्च महाडम्भो वृषाकपि: ॥ १२ ॥

कारणोत्पत्ति-देहश्च कारणातीत-विग्रहः ।
अनीश्वरोऽमृतः प्राणः प्राणायामपरायणः ॥ १३ ॥

विरुद्धहन्तो वीरम्बो रक्तश्यामगलोऽपि च ।
सुब्रह्मण्यो गुहः प्रीतो ब्रह्मण्यो ब्राह्मणप्रियः ।
वंशवृद्धिकरो वेदवेद्योऽक्षयफलप्रदः ॥ १४ ॥

॥ इति श्री-सुब्रह्मण्याष्टोत्तरशतनामस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

॥ सुब्रह्मण्यभुजङ्गम् ॥

सदा बालरूपाऽपि विद्माद्रिहन्त्री
महादन्तिवक्राऽपि पञ्चास्यमान्या ।
विधीन्द्रादिमृग्या गणेशाभिधा मे
विधत्तां श्रियं काऽपि कल्याणमूर्तिः ॥ १ ॥

न जानामि शब्दं न जानामि चार्थं
न जानामि पदं न जानामि गद्यम् ।
चिदेका षडास्या हृदि घोतते मे
मुखान्निस्सरन्ते गिरश्चापि चित्रम् ॥ २ ॥

मयूराधिरूढं महावाक्यगूढं
मनोहारिदेहं महाच्चित्तगेहम् ।
महीदेवदेवं महावेदभावं
महादेवबालं भजे लोकपालम् ॥ ३ ॥

यदा सन्निधानं गता मानवा मे
भवाम्भोधिपारं गतास्ते तदैव ।
इति व्यञ्जयन् सिन्धुतीरे य आस्ते
तमीडे पवित्रं पराशक्तिपुत्रम् ॥ ४ ॥

यथाब्वेस्तरङ्गा लयं यान्ति तुङ्गास्-
तथैवापदः सन्निधौ सेवतां मे ।
इतीवोर्मिपङ्कीर्नृणां दर्शयन्तं
सदा भावये हृत्सरोजे गुहं तम् ॥ ५ ॥

गिरौ मन्त्रिवासे नरा येऽधिरूढास-
 तदा पर्वते राजते तेऽधिरूढः।
 इतीव ब्रुवन् गन्धशैलाधिरूढः
 स देवो मुदे मे सदा षण्मुखोऽस्तु॥६॥
 महाभ्योधितीरे महापापचोरे
 मुनीन्द्रानुकूले सुगन्धाख्यशैले।
 गुहायां वसन्तं स्वभासा लसन्तं
 जनार्ति हरन्तं श्रयामो गुहं तम्॥७॥
 लसत्खण्ठगेहे नृणां कामदोहे
 सुमस्तोमसञ्छन्नमाणिक्यमच्चे ।
 समुद्यत्सहस्रार्कतुल्यप्रकाशं
 सदा भावये कार्त्तिकेयं सुरेशम्॥८॥
 रणद्वंसके मञ्जुलेऽत्यन्तशोणे
 मनोहारिलावण्यपीयूषपूर्णे ।
 मनःषद्दो मे भवक्षेशततः
 सदा मोदतां स्कन्दं ते पादपद्मे॥९॥
 सुवर्णाभद्रिव्याम्बरैर्भासमानां
 कण्टिकङ्किणीमेखलाशोभमानाम् ।
 लसद्वेमपद्वेन विद्योतमानां
 कटिं भावये स्कन्दं ते दीप्यमानाम्॥१०॥
 पुलिन्देशकन्याधनाभोगतुङ्ग-
 स्तनालिङ्गनासक्तकाश्मीररागम्।
 नमस्याम्यहं तारकारे तवोरः
 स्वभक्तावने सर्वदा सानुरागम्॥११॥
 विघौ क्षृमदण्डान् स्वलीलाधृताण्डान्
 निरस्तेभशुण्डान् द्विषत्कालदण्डान्।
 हतेन्द्रारिषण्डाङ्गत्वाणशौण्डान्
 सदा ते प्रचण्डान् श्रये बाहुदण्डान्॥१२॥
 सदा शारदाः षण्मृगाङ्का यदि स्युः
 समुद्यन्त एव स्थिताश्वेत् समन्तात्।
 सदा पूर्णविम्बाः कलङ्कैश्च हीनास्-
 तदा त्वन्मुखानां ब्रुवे स्कन्दं साम्यम्॥१३॥

स्फुरन्मन्दहासैः सहंसानि चञ्चत्
 कटाक्षावलीभृङ्गसङ्घोज्जवलानि ।
 सुधास्यन्दिविम्बाधराणीशासूनो
 तवाऽऽलोकये षण्मुखाभ्योरुहाणि ॥ १४ ॥

विशालेषु कर्णान्तदीर्घजस्तं
 दयास्यन्दिषु द्वादशस्वीक्षणेषु।
 मयीषत् कटाक्षः सकृत् पातितश्चेद्-
 भवेत् ते दयाशील का नाम हानिः ॥ १५ ॥

सुताङ्गोद्भवो मेऽसि जीवेति षड्बा
 जपन् मन्त्रमीशो मुदा जिघते यान्।
 जगद्वारभृद्भ्यो जगन्नाथ तेभ्यः
 किरीटोज्जवलेभ्यो नमो मस्तकेभ्यः ॥ १६ ॥

स्फुरद्रलकेयूरहाराभिरामश-
 चलत्कुण्डलश्रीलसद्गुणभागः।
 कटौ पीतवासाः करे चारुशक्तिः
 पुरस्तान्मास्तां पुरारेस्तनूजः ॥ १७ ॥

इहाऽऽयाहि वत्सेति हस्तान् प्रसार्या-
 ३३ह्यत्यादराच्छङ्करे मातुरङ्कात्।
 समुत्पत्य तातं श्रयन्तं कुमारं
 हराश्लिष्टगात्रं भजे बालमूर्तिम् ॥ १८ ॥

कुमारेशासूनो गुह स्कन्द सेना-
 पते शक्तिपाणे मयूराधिरूढ।
 पुलिन्दात्मजाकान्त भक्तार्तिहारिन्
 प्रभो तारकारे सदा रक्ष मां त्वम् ॥ १९ ॥

प्रशान्तोन्द्रिये नष्टसंज्ञे विचेष्टे
 कफोद्वारिवक्रे भयोत्कम्पिगात्रे।
 प्रयाणोन्मुखे मय्यनाथे तदानीं
 द्रुतं मे दयालो भवाये गुह त्वम् ॥ २० ॥

कृतान्तस्य दूतेषु चण्डेषु कोपाद्-
 दहच्छिन्धि भिन्नीति मां तर्जयत्सु।
 मयूरं समारुह्य मा भीरिति त्वं
 पुरः शक्तिपाणिर्माऽऽयाहि शीघ्रम् ॥ २१ ॥

प्रणम्यासकृत् पादयोस्ते पतित्वा
 प्रसाद्य प्रभो प्रार्थयेऽनेकवारम्।
 न वकुं क्षमोऽहं तदानीं कृपाब्धे
 न कार्याऽन्तकाले मनागच्छुपेक्षा ॥ २२ ॥

सहस्राण्डभोक्ता त्वया शूरनामा
 हतस्तारकः सिंहवक्त्रश्च दैत्यः।
 ममान्तर्हृदिस्थं मनःक्षेशमेकं
 न हंसि प्रभो किं करोमि क्व यामि ॥ २३ ॥

अहं सर्वदा दुःखभारावसन्नो
 भवान् दीनवन्धुस्त्वदन्यं न याचे।
 भवद्वक्तिरोधं सदा कृपत्वाधं
 ममाधिं द्रुतं नाशयोमासुत त्वम् ॥ २४ ॥

अपस्मारकुष्ठक्षयार्द्धःप्रमेह-
 ज्वरोन्मादगुल्मादिरोगा महान्तः।
 पिशाचाश्च सर्वे भवत्पत्रभूतिं
 विलोक्य क्षणात् तारकारे द्रवन्ते ॥ २५ ॥

दृशि स्कन्दमूर्तिः श्रुतौ स्कन्दकीर्तिर्-
 मुखे मे पवित्रं सदा तच्चरित्रम्।
 करे तस्य कृत्यं वपुस्तस्य भृत्यं
 गुहे सन्तु लीना ममाशेषभावाः ॥ २६ ॥

मुनीनामुताहो नृणां भक्तिभाजाम्
 अभीष्टप्रदाः सन्ति सर्वत्र देवाः।
 नृणामन्त्यजानामपि स्वार्थदाने
 गुहादेवमन्यं न जाने न जाने ॥ २७ ॥

कलत्रं सुता बन्धुवर्गः पशुर्वा
 नरो वाऽथ नारी गृहे ये मदीयाः।
 यजन्तो नमन्तः स्तुवन्तो भवन्तं
 स्मरन्तश्च ते सन्तु सर्वे कुमार ॥ २८ ॥

मृगाः पक्षिणो दंशका ये च दुष्टास्-
 तथा व्याधयो बाधका ये मदङ्गे।
 भवच्छक्तिकीक्षणाग्रभिन्नाः सुदूरे
 विनश्यन्तु ते चूर्णितक्रौच्चशैल ॥ २९ ॥

जनित्री पिता च स्वपुत्रापराधं
सहेते न किं देवसेनाधिनाथ।
अहं चातिबालो भवाँल्घोकतातः
क्षमस्वापराधं समस्तं महेश॥३०॥

नमः केकिने शक्तये चापि तुभ्यं
नमश्छाग तुभ्यं नमः कुकुटाय।
नमः सिन्धवे सिन्धुदेशाय तुभ्यं
पुनः स्कन्दमूर्ते नमस्ते नमोऽस्तु॥३१॥
जयाऽऽनन्दभूमन् जयापारधामन्
जयामोघकीर्ते जयाऽऽनन्दमूर्ते।
जयाऽऽनन्दसिन्धो जयाशेषबन्धो
जय त्वं सदा मुक्तिदानेशसूनो॥३२॥

भुजङ्गारव्यवृत्तेन क्लृप्तं स्तवं यः
पठेद्दक्तियुक्तो गुहं सम्प्रणाम्य।
स पुत्रान् कलत्रं धनं दीर्घमायुर्-
लभेत् स्कन्दसायुज्यमन्ते नरः सः॥३३॥

॥इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य श्री-गोविन्द-भगवत्पूज्य-पाद-शिष्यस्य श्रीमच्छङ्करभगवतः कृतौ
श्री-सुब्रह्मण्यभुजङ्गं सम्पूर्णम्॥

॥ गायत्री-रामायणम् ॥

शुक्लाम्बरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम्।
प्रसन्नवदनं ध्यायेत् सर्वविद्वोपशान्तये ॥

वागीशाद्याः सुमनसः सर्वार्थानामुपक्रमे।
यं नत्वा कृतकृत्याः स्युस्तं नमामि गजाननम् ॥

॥ श्री-गुरु-प्रार्थना ॥

गुरुब्रह्मा गुरुविष्णुर्गुरुर्देवो महेश्वरः।
गुरुः साक्षात् परं ब्रह्म तस्मै श्री-गुरवे नमः ॥

सदाशिवसमारम्भां शङ्कराचार्यमध्यमाम्।
अस्मदाचार्यपर्यन्तां वन्दे गुरुपरम्पराम् ॥

अखण्डमण्डलाकारं व्यासं येन चराचरम्।
तत्पदं दर्शितं येन तस्मै श्री-गुरवे नमः ॥

॥ श्री-सरस्वती-प्रार्थना ॥

दोर्भिर्युक्ता चतुर्भिः स्फटिकमणिनिभैरक्षमालां दधाना
हस्तेनैकेन पद्मं सितमपि च शुकं पुस्तकं चापरेण।
भासा कुन्देन्दुशङ्खस्फटिकमणिनिभा भासमानाऽसमाना
सा मे वाग्देवतेयं निवसतु वदने सर्वदा सुप्रसन्ना ॥

॥ श्री-वाल्मीकि-नमस्क्रिया ॥

कूजन्तं राम रामेति मधुरं मधुराक्षरम्।
आरुह्य कविताशाखां वन्दे वाल्मीकिकोकिलम् ॥ १ ॥

वाल्मीकेर्मुनिसिंहस्य कवितावनचारिणः।
शृण्वन् रामकथानादं को न याति परां गतिम् ॥ २ ॥

यः पिबन् सततं रामचरितामृतसागरम्।
अतृप्रस्तं मुनिं वन्दे प्राचेतसमकल्पषम् ॥ ३ ॥

॥ श्री-हनुमन्नमस्क्रिया ॥

गोष्ठदीकृत-वाराशिं मशकीकृत-राक्षसम्।
रामायण-महामाला-रत्नं वन्देऽनिलात्मजम् ॥ १ ॥

अञ्जनानन्दनं वीरं जानकीशोकनाशनम्।
कपीशमक्षहन्तारं वन्दे लङ्घाभयङ्गरम्॥२॥

उल्लङ्घ सिन्धोः सलिलं सलीलं यः शोकवहिं जनकात्मजायाः।
आदाय तेनैव ददाह लङ्घां नमामि तं प्राञ्जलिराञ्जनेयम्॥३॥

आञ्जनेयमतिपाटलाननं काञ्चनाद्रि-कमनीय-विग्रहम्।
पारिजात-तरुमूल-वासिनं भावयामि पवमान-नन्दनम्॥४॥

यत्र यत्र रघुनाथकीर्तनं तत्र तत्र कृतमस्तकाञ्जलिम्।
बाष्पवारिपरिपूर्णलोचनं मारुतिं नमत राक्षसान्तकम्॥५॥

मनोजवं मारुततुल्यवेगं जितेन्द्रियं बुद्धिमतां वरिष्ठम्।
वातात्मजं वानरयूथमुख्यं श्रीरामदूतं शिरसा नमामि॥६॥

॥ श्री-रामायण-प्रार्थना ॥

यः कर्णाञ्जलिसम्पुटैरहरहः सम्यक् पिबत्यादरात्
वाल्मीकिर्वदनारविन्दगलितं रामायणाख्यं मधु।
जन्म-व्याधि-जरा-विपत्ति-मरणैरत्यन्त-सोपद्रवं
संसारं स विहाय गच्छति पुमान् विष्णोः पदं शाश्वतम्॥१॥

तदुपगत-समास-सन्धियोगं सममधुरोपनतार्थ-वाक्यबद्धम्।
रघुवरचरितं मुनिप्रणीतं दशशिरसश्च वधं निशामयध्वम्॥२॥

वाल्मीकि-गिरिसम्भूता रामसागरगामिनी।
पुनातु भुवनं पुण्या रामायणमहानदी॥३॥

श्लोकसारजलाकीर्णं सर्गकल्पोलसङ्कूलम्।
काण्डग्राहमहामीनं वन्दे रामायणार्णवम्॥४॥

वेदवेद्ये परे पुंसि जाते दशरथात्मजे।
वेदः प्राचेतसादासीत् साक्षाद्रामायणात्मना॥५॥

॥ श्री-राम-ध्यानम्॥

वैदेहीसहितं सुरद्वमतले हैमे महामण्डपे
मध्ये पुष्पकमासने मणिमये वीरासने सुस्थितम्।
अग्रे वाचयति प्रभञ्जनसुते तत्त्वं मुनिभ्यः परं
व्याख्यान्तं भरतादिभिः परिवृतं रामं भजे श्यामलम्॥१॥

वामे भूमिसुता पुरश्च हनुमान् पश्चात् सुमित्रासुतः
शत्रुघ्नो भरतश्च पार्श्वदलयोर्वाय्वादिकोणेषु च।
सुग्रीवश्च विभीषणश्च युवराट् तारासुतो जाम्बवान्
मध्ये नीलसरोजकोमलरुचिं रामं भजे श्यामलम्॥२॥

रामं रामानुजं सीतां भरतं भरतानुजम्।
सुग्रीवं वायुसूनुं च प्रणमामि पुनः पुनः॥३॥

नमोऽस्तु रामाय सलक्ष्मणाय देव्यै च तस्यै जनकात्मजायै।
नमोऽस्तु रुद्रेन्द्रयमानिलेभ्यो नमोऽस्तु चन्द्रार्कमरुद्धणेभ्यः॥४॥
ॐ श्री-गुरुभ्यो नमः।

॥ गायत्री रामायणम् ॥

तपः स्वाध्यायनिरतं तपस्वी वाग्विदां वरम्।
नारदं परिप्रच्छ वाल्मीकिर्मुनिपुङ्गवम्॥१॥ १-१-१

स हत्वा राक्षसान् सर्वान् यज्ञाभान् रघुनन्दनः।
ऋषिभिः पूजितः सम्यक् यथेन्द्रो विजये पुरा॥२॥ १-३०-२३

विश्वामित्रस्तु धर्मात्मा श्रुत्वा जनकभाषितम्।
वत्स राम धनुः पश्य इति राघवमब्रवीत्॥३॥ १-६७-१२

तुष्टवास्य तदा वंशं प्रविश्य च विशाम्पतेः।
शयनीयं नरेन्द्रस्य तदासाद्य व्यतिष्ठत॥४॥ २-१५-२०

वनवासं हि सञ्चाय वासांस्याभरणानि च।
भर्तारमनुगच्छन्त्यै सीतायै श्वशुरो ददौ॥५॥ २-४०-१५

राजा सत्यं च धर्मं च राजा कुलवतां कुलम्।
राजा माता पिता चैव राजा हितकरो नृणाम्॥६॥ २-६७-३४

निरीक्ष्य स मुहूर्तं तु ददर्श भरतो गुरुम्।
उटजे राममासीनं जटामण्डलधारिणम्॥७॥ २-९९-२५

यदि बुद्धिः कृता द्रष्टुम् अगस्त्यं तं महामुनिम्।
अद्यैव गमने बुद्धिं रोचयस्व महायशाः॥८॥ ३-११-४४

भरतस्यार्यपुत्रस्य शश्रूणां मम च प्रभो।
मृगरूपमिदं व्यक्तं विस्मयं जनयिष्यति॥९॥ ३-४३-१७

गच्छ शीघ्रमितो राम सुग्रीवं तं महाबलम्।
 वयस्यं तं कुरु क्षिप्रमितो गत्वाऽद्य राघव ॥ १० ॥ ३-७२-१७

देशकालौ प्रतीक्षस्व क्षममाणः प्रियाप्रिये।
 सुखदुःखसहः काले सुग्रीववशगो भव ॥ ११ ॥ ४-२२-२०

वन्द्यास्ते तु तपः सिद्धास्तपसा वीतकल्मषाः।
 प्रष्टव्याश्चापि सीतायाः प्रवृत्तिं विनयान्वितैः ॥ १२ ॥ ४-४३-३४

स निर्जित्य पुरीं श्रेष्ठां लङ्घां तां कामरूपिणीम्।
 विक्रमेण महातेजा हनूमान्मारुतात्मजः ॥ १३ ॥ ५-४-१

धन्या देवाः सगन्धर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः।
 मम पश्यन्ति ये नाथं रामं राजीवलोचनम् ॥ १४ ॥ ५-२६-४१

मङ्गलाभिमुखी तस्य सा तदासीन्महाकपेः।
 उपतस्थे विशालाक्षी प्रयता हृव्यवाहनम् ॥ १५ ॥ ५-५३-२६

हितं महार्थं मृदु हेतुसंहितं
 व्यतीतकालायतिसम्प्रतिक्षमम्।
 निशम्य तद्वाक्यमुपस्थितज्वरः
 प्रसङ्गवानुत्तरमेतदब्रवीत् ॥ १६ ॥ ६-१०-२७

धर्मात्मा रक्षसां श्रेष्ठः सम्प्राप्तोऽयं विभीषणः।
 लङ्घैश्वर्यं ध्रुवं श्रीमानयं प्राप्नोत्यकण्टकम् ॥ १७ ॥ ६-४१-६८

यो वज्रपाताशनिसन्निपातान्
 न चुक्षुभे नापि चचाल राजा।
 स रामबाणाभिहतो भृशार्तः
 चचाल चापं च मुमोच वीरः ॥ १८ ॥ ६-५९-१४०

यस्य विक्रममासाद्य राक्षसा निधनं गताः।
 तं मन्ये राघवं वीरं नारायणमनामयम् ॥ १९ ॥ ६-७२-११

न ते ददर्शिरे रामं दहन्तमरिवाहिनीम्।
 मोहिताः परमास्त्रेण गान्धर्वेण महात्मना ॥ २० ॥ ६-९४-२६

प्रणम्य देवताभ्यश्च ब्राह्मणेभ्यश्च मौथिली।
 बद्धञ्जलिपुटा चेदमुवाचाग्निसमीपतः ॥ २१ ॥ ६-११९-२३

चलनात्पर्वतेन्द्रस्य गणा देवाश्च कम्पिताः।
 चचाल पार्वती चापि तदाऽश्लिष्टा महेश्वरम् ॥ २२ ॥ ७-१६-२६

दाराः पुत्राः पुरं राष्ट्रं भोगाच्छादनभोजनम्।
 सर्वमेवाविभक्तं नौ भविष्यति हरीश्वर॥ २३॥ ७-३४-४१
 यामेव रात्रिं शत्रुघ्नः पर्णशालां समाविशत्।
 तामेव रात्रिं सीताऽपि प्रसूता दारकद्वयम्॥ २४॥ ७-६६-१
 इदं रामायणं कृत्स्नं गायत्रीबीजसंयुतम्।
 त्रिसन्ध्यं यः पठेन्नित्यं सर्वपापैः प्रमुच्यते॥
 ॥इति श्री-गायत्री रामायणं सम्पूर्णम्॥
 ॥ मङ्गलश्लोकाः ॥

स्वस्ति प्रजाभ्यः परिपालयन्तां
 न्यायेन मार्गेण महीं महीशाः।
 गोब्राह्मणेभ्यः शुभमस्तु नित्यं
 लोकाः समस्ताः सुखिनो भवन्तु॥ १॥

काले वर्षतु पर्जन्यः पृथिवी सस्यशालिनी।
 देशोऽयं क्षोभरहितो ब्राह्मणाः सन्तु निर्भयाः॥ २॥

अपुत्राः पुत्रिणः सन्तु पुत्रिणः सन्तु पौत्रिणः।
 अधनाः सधनाः सन्तु जीवन्तु शरदां शतम्॥ ३॥

चरितं रघुनाथस्य शतकोटि-प्रविस्तरम्।
 एकैकमक्षरं पुंसां महापातकनाशनम्॥ ४॥

शृणवन् रामायणं भक्त्या यः पादं पदमेव वा।
 स याति ब्रह्मणः स्थानं ब्रह्मणा पूज्यते सदा॥ ५॥

रामाय रामभद्राय रामचन्द्राय वेघसे।
 रघुनाथाय नाथाय सीतायाः पतये नमः॥ ६॥

यन्मङ्गलं सहस्राक्षे सर्वदेवनमस्कृते।
 वृत्रनाशे समभवत् तत्ते भवतु मङ्गलम्॥ ७॥

यन्मङ्गलं सुपर्णस्य विनताऽकल्पयत् पुरा।
 अमृतं प्रार्थयानस्य तत्ते भवतु मङ्गलम्॥ ८॥

अमृतोत्पादने दैत्यान् घ्रतो वज्रधरस्य यत्।
 अदितिर्मङ्गलं प्रादात् तत्ते भवतु मङ्गलम्॥ ९॥

त्रीन् विक्रमान् प्रक्रमतो विष्णोरामिततेजसः ।
 यदासीन्मङ्गलं राम तत्ते भवतु मङ्गलम् ॥ १० ॥

ऋषयः सागरा द्वीपा वेदा लोका दिशश्च ते ।
 मङ्गलानि महाबाहो दिशन्तु तव सर्वदा ॥ ११ ॥

मङ्गलं कोसलेन्द्राय महनीयगुणाब्यये ।
 चक्रवर्तिं तनूजाय सार्वभौमाय मङ्गलम् ॥ १२ ॥

कायेन वाचा मनसेन्द्रियैर्वा
 बुद्ध्याऽस्त्मना वा प्रकृतेः स्वभावात् ।
 करोमि यद्यत् सकलं परस्मै
 नारायणायेति समर्पयामि ॥

॥ रामाष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम् ॥

॥ ध्यानम् ॥

श्रीराघवं दशरथात्मजमप्रमेयं सीतापतिं रघुकुलान्वयरत्नदीपम् ।
 आजानुबाहुमरविन्ददलायताक्षं रामं निशाचरविनाशकरं नमामि ॥

॥ स्तोत्रम् ॥

श्रीरामो रामभद्रश्च रामचन्द्रश्च शाश्वतः ।
 राजीवलोचनः श्रीमान् राजेन्द्रो रघुपुञ्जवः ॥ १ ॥

जानकीवल्लभो जैत्रो जितामित्रो जनार्दनः ।
 विश्वामित्रप्रियो दान्तः शरणत्राणतत्परः ॥ २ ॥

वालिप्रमथनो वाग्मी सत्यवाक् सत्यविक्रमः ।
 सत्यव्रतो ब्रतधरः सदा हनुमदाश्रितः ॥ ३ ॥

कौसलेयः खरध्वंसी विराघवधपण्डितः ।
 विभीषणपरित्राता हरकोदण्डखण्डनः ॥ ४ ॥

सप्तालप्रभेत्ता च दशश्रीविशिरोहरः ।
 जामदन्ध्यमहादर्पदलनस्ताटकान्तकः ॥ ५ ॥

वेदान्तसारो वेदात्मा भवरोगस्य भेषजम् ।
 दूषणत्रिशिरोहन्ता त्रिमूर्तिस्त्रिगुणात्मकः ॥ ६ ॥

त्रिविक्रमस्त्रिलोकात्मा पुण्यचारित्रकीर्तनः।
 त्रिलोकरक्षको धन्वी दण्डकारण्यकर्तनः ॥७॥
 अहल्याशापशमनः पितृभक्तो वरप्रदः।
 जितेन्द्रियो जितक्रोधो जितामित्रो जगदुरुः ॥८॥
 ऋक्षवानरसङ्घाती चित्रकूटसमाश्रयः।
 जयन्तत्राणवरदः सुमित्रापुत्रसेवितः ॥९॥
 सर्वदेवादिदेवश्च मृतवानरजीवनः।
 मायामारीचहन्ता च महादेवो महाभुजः ॥१०॥
 सर्वदेवस्तुतः सौम्यो ब्रह्मण्यो मुनिसंस्तुतः।
 महायोगो महोदारः सुग्रीवेष्मितराज्यदः ॥११॥
 सर्वपुण्याधिकफलः स्मृतसर्वाधनाशनः।
 अनादिरादिपुरुषो महापूरुष एव च ॥१२॥
 पुण्योदयो दयासारः पुराणपुरुषोत्तमः।
 स्मितवक्त्रो मितभाषी पूर्वभाषी च राघवः ॥१३॥
 अनन्तगुणगम्भीरो धीरोदात्तगुणोत्तमः।
 मायामानुषचारित्रो महादेवादिपूजितः ॥१४॥
 सेतुकृज्जितवारीशः सर्वतीर्थमयो हरिः।
 श्यामाङ्गः सुन्दरः शूरः पीतवासा धनुर्धरः ॥१५॥
 सर्वयज्ञाधिपो यज्वा जरामरणवर्जितः।
 शिवलिङ्गप्रतिष्ठाता सर्वापगुणवर्जितः ॥१६॥
 परमात्मा परं ब्रह्म सच्चिदानन्दविग्रहः।
 परञ्ज्योतिः परन्धाम पराकाशः परात्परः।
 परेशः पारगः पारः सर्वदेवात्मकः परः ॥१७॥
 ॥इति श्रीपद्मपुराणे उत्तरखण्डे
 श्रीरामाष्टोत्तरशतनामस्तोत्रं सम्पूर्णम्॥
 ❁❖❖

॥ आञ्जनेयाष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम् ॥

आञ्जनेयो महावीरो हनुमान् मारुतात्मजः ।
 तत्त्वज्ञानप्रदः सीतादेवीमुद्राप्रदायकः ॥ १ ॥

अशोकवनिकाच्छेत्ता सर्वमायाविभज्जनः ।
 सर्वबन्धविमोक्ता च रक्षोविघ्वंसकारकः ॥ २ ॥

परविद्यापरीहर्ता परशौर्यविनाशकः ।
 परमन्त्रनिराकर्ता परयन्त्रप्रभेदकः ॥ ३ ॥

सर्वग्रहविनाशी च भीमसेनसहायकृत् ।
 सर्वदुःखहरः सर्वलोकचारी मनोजवः ॥ ४ ॥

पारिजातद्वमूलस्थः सर्वमन्त्रस्वरूपवान् ।
 सर्वतन्त्रस्वरूपी च सर्वयन्त्रात्मिकस्तथा ॥ ५ ॥

कपीश्वरो महाकायः सर्वरोगहरः प्रभुः ।
 बलसिद्धिकरः सर्वविद्यासम्पत्प्रदायकः ॥ ६ ॥

कपिसेनानायकश्च भविष्यच्चतुराननः ।
 कुमारब्रह्मचारी च रत्नकुण्डलदीप्तिमान् ॥ ७ ॥

चञ्चलद्वालसन्नद्धो लम्बमानशिखोज्ज्वलः ।
 गन्धर्वविद्यातत्त्वज्ञो महाबलपराक्रमः ॥ ८ ॥

कारागृहविमोक्ता च शृङ्खलाबन्धमोचकः ।
 सागरोत्तारकः प्राज्ञो रामदूतः प्रतापवान् ॥ ९ ॥

वानरः केसरीसूनुः सीताशोकनिवारणः ।
 अञ्जनागर्भसम्भूतो बालार्कसदृशाननः ॥ १० ॥

विभीषणप्रियकरो दशग्रीवकुलान्तकः ।
 लक्ष्मणप्राणदाता च वज्रकायो महाद्युतिः ॥ ११ ॥

चिरञ्जीवी रामभक्तो दैत्यकार्यविधातकः ।
 अक्षहन्ता काञ्चनाभः पञ्चवक्रो महातपाः ॥ १२ ॥

लङ्कणीभज्जनः श्रीमान् सिंहिकाप्राणभज्जनः ।
 गन्धमादनशैलस्थो लङ्कापुरविदाहकः ॥ १३ ॥

सुग्रीवसचिवो धीरः शूरो दैत्यकुलान्तकः ।
 सुरार्चितो महातेजो रामचूडामणिप्रदः ॥ १४ ॥

कामरूपी पिङ्गलाक्षो वर्धिमैनाकपूजितः।
कबलीकृतमार्तण्डमण्डलो विजितेन्द्रियः ॥ १५ ॥

रामसुग्रीवसन्धाता महिरावणमर्दनः।
स्फटिकाभो वागधीशो नवव्याकृतिपण्डितः ॥ १६ ॥

चतुर्बाहुदीनबन्धुर्महात्मा भक्तवत्सलः।
सज्जीवननगाहतां शुचिर्वाग्मी धृतब्रतः ॥ १७ ॥

कालनेमिप्रमथनो हरिमर्कटमर्कटः।
दान्तः शान्तः प्रसन्नात्मा शतकण्ठमदापहः ॥ १८ ॥

योगी रामकथालोलः सीतान्वेषणपण्डितः।
वज्रदंष्ट्रे वज्रनखो रुद्रवीर्यसमुद्धवः ॥ १९ ॥

इन्द्रजित्प्रहितामोघब्रह्मास्त्रविनिवारकः।
पार्थध्वजाग्रसंवासी शरपञ्चरहेलकः ॥ २० ॥

दशाबाहुर्लोकपूज्यो जाम्बवत्प्रीतिवर्धनः।
सीतासमेतश्रीरामपादसेवाधुरन्धरः ॥ २१ ॥

॥ इति श्री-आञ्जनेयाष्टोत्तरशतनामस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

॥ हनुमत् पञ्चरत्नम् ॥

वीताखिल-विषयेच्छं जातानन्दाश्रु-पुलकमत्यच्छम्।
सीतापति-दूताद्यं वातात्मजमद्य भावये हृद्यम् ॥ १ ॥

तरुणारुण-मुख-कमलं करुणा-रसपूर-पूरितापाङ्गम्।
सज्जीवनमाशासे मञ्जुल-महिमानमञ्जना-भाग्यम् ॥ २ ॥

शम्बरवैरि-शारातिगमम्बुजदल-विपुल-लोचनोदारम्।
कम्बुगलमनिलदिष्टं बिम्ब-ज्वलितोष्टमेकमवलम्बे ॥ ३ ॥

दूरीकृत-सीतार्तिः प्रकटीकृत-रामवैभव-स्फूर्तिः।
दारित-दशमुख-कीर्तिः पुरतो मम भातु हनुमतो मूर्तिः ॥ ४ ॥

वानर-निकराध्यक्षं दानव-कुल-कुमुद-रविकर-सदृशम्।
दीन-जनावन-दीक्षं पवनतपः पाकपुञ्जमद्राक्षम् ॥ ५ ॥

एतत् पवनसुतस्य स्तोत्रं यः पठति पञ्चरत्नाध्यम्।
चिरमिह निखिलान् भोगान् भुत्तवा श्रीराम-भक्तिभाग् भवति ॥ ६ ॥

॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य श्री-गोविन्द-भगवत्पूज्य-पाद-शिष्यस्य श्रीमच्छङ्करभगवतः कृतौ
श्री-हनुमत्-पञ्चरत्नं सम्पूर्णम् ॥

यत्र यत्र रघुनाथकीर्तनं तत्र तत्र कृत-मस्तकाञ्जलिम्।
बाष्पवारिपरिपूर्ण-लोचनं मारुतिं नमत राक्षसान्तकम् ॥

उल्लङ्घ सिन्धोः सलिलं सलीलं
यः शोकवहिं जनकात्मजायाः।
आदाय तेनैव ददाह लङ्घां
नमामि तं प्राञ्जलिराञ्जनेयम् ॥

बुद्धिर्बलं यशो धैर्यं निर्भयत्वम् अरोगता।
अजाङ्गं वाक्पटुत्वं च हनुमत्स्मरणाद्वेत् ॥

असाध्यसाधक स्वामिन् असाध्यं तव किं वद।
रामदूत कृपसिन्धो मत्कार्यं साधय प्रभो ॥

॥ दक्षिणामूर्त्यष्टकम् ॥

विश्वं दर्पणदश्यमाननगरीतुल्यं निजान्तर्गतं
पश्यन्नात्मनि मायया बहिरिवोद्भूतं यदा निद्रया।
यः साक्षात्कुरुते प्रबोधसमये स्वात्मानमवाद्युं
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ १ ॥

बीजस्यान्तरिवाङ्कुरो जगदिदं प्राङ्गनिर्विकल्पं पुनः
मायाकल्पितदेशकालकलनावैचित्र्यचित्रीकृतम्।
मायावीव विजृम्भयत्यपि महायोगीव यः स्वेच्छया
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ २ ॥

यस्यैव स्फुरणं सदाऽऽत्मकमसत्कल्प्यार्थकं भासते
साक्षात् तत्त्वमसीति वेदवचसा यो बोधयत्याश्रितान्।
यत्साक्षात्करणाद्वेन्न पुनरावृत्तिर्भवाम्भोनिधौ
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ३ ॥

नानाच्छिद्रघटोदरस्थितमहादीपप्रभाभास्वरं
ज्ञानं यस्य तु चक्षुरादिकरणद्वारा बहिः स्पन्दते।
जानामीति तमेव भान्तमनुभात्येतत्त्वमस्तं जगत्
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ४ ॥

देहं प्राणमपीन्द्रियाण्यपि चलां बुद्धिं च शून्यं विदुः
स्त्रीबालान्धजडोपमास्त्वहमिति भ्रान्ता भृशं वादिनः।
मायाशक्तिविलासकल्पितमहाव्यामोहसंहारिणे
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ५ ॥

राहुग्रस्तदिवाकरेन्दुसदृशो मायासमाच्छादनात्
सन्मात्रः करणोपसंहरणतो योऽभूत्सुषुप्तः पुमान्।
प्रागस्वाप्समिति प्रबोधसमये यः प्रत्यभिज्ञायते
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ६ ॥

बाल्यादिष्वपि जागृदादिषु तथा सर्वास्ववरथास्वपि
व्यावृत्तास्वनुवर्तमानमहमित्यन्तः स्फुरन्तं सदा।
स्वात्मानं प्रकटीकरोति भजतां यो मुद्रया भद्रया
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ७ ॥

विश्वं पश्यति कार्यकारणतया स्वस्वामिसम्बन्धतः
शिष्याचार्यतया तथैव पितृपुत्राद्यात्मना भेदतः।
स्वप्ने जागृति वा य एष पुरुषो मायापरिव्रामितः
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये॥८॥

भूरभ्मांस्यनलोऽनिलोऽम्बरमहर्नाथो हिमांशुः पुमान्
इत्याभाति चराचरात्मकमिदं यस्यैव मूर्त्यष्टकम्।
नान्यत् किञ्चन विद्यते विमृशतां यस्मात्परस्माद्विभोः
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये॥

सर्वात्मत्वमिति स्फुटीकृतमिदं यस्मादमुष्मिन् स्तवे
तेनास्य श्रवणात्तदर्थमननाच्छानाच्च सङ्कीर्तनात्।
सर्वात्मत्वमहाविभूतिसहितं स्यादीश्वरत्वं स्वतः
सिध्येत् तत्पुनरष्टधा परिणतं चैश्वर्यमव्याहतम्॥

॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य श्री-गोविन्द-भगवत्पूज्य-पाद-शिष्यस्य श्रीमच्छङ्करभगवतः कृतौ
श्री-दक्षिणामूर्त्यष्टकं सम्पूर्णम्॥

वटविटपिसमीपे भूमिभागे निषणं
सकलमुनिजनानां ज्ञानदातारमारात्।
त्रिभुवनगुरुमीशं दक्षिणामूर्तिदेवं
जननमरणदुःखच्छेददक्षं नमामि॥

॥ शङ्कराचार्याष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम्॥

॥ ध्यानम्॥

कैलासाचल-मध्यस्थं कामिताभीष्टदायकम्।
ब्रह्मादि-प्रार्थना-प्राप्त-दिव्यमानुष-विग्रहम् ॥

भक्तानुग्रहणैकान्त-शान्त-स्वान्त-समुज्ज्वलम्।
संयज्ञं संयमीन्द्राणां सार्वभौमं जगद्गुरुम्॥

किङ्करीभूतभक्तैः पङ्कजातविशोषणम्।
ध्यायामि शङ्कराचार्यं सर्वलोकैकशङ्करम् ॥

॥ स्तोत्रम् ॥

श्रीशङ्कराचार्यवर्यो ब्रह्मज्ञानप्रदायकः ।
 अज्ञानतिमिरादित्यः सुज्ञानाम्बुधिचन्द्रमा ॥ १ ॥
 वर्णाश्रमप्रतिष्ठाता श्रीमान् मुक्तिप्रदायकः ।
 शिष्योपदेशनिरतो भक्ताभीष्टप्रदायकः ॥ २ ॥
 सूक्ष्मतत्त्वरहस्यज्ञः कार्याकार्यप्रबोधकः ।
 ज्ञानमुद्राश्चित्करः शिष्य-हृत्ताप-हारकः ॥ ३ ॥
 पारिव्राज्याश्रमोद्धर्ता सर्वतत्रस्वतत्रायीः ।
 अद्वैतस्थापनाचार्यः साक्षाच्छङ्कररूपभृत् ॥ ४ ॥
 षण्मतस्थापनाचार्यस्त्रयीमार्गप्रकाशकः ।
 वेदवेदान्ततत्त्वज्ञो दुर्वादिमतखण्डनः ॥ ५ ॥
 वैराग्यनिरतः शान्तः संसारार्णवतारकः ।
 प्रसन्नवदनाभ्मोजः परमार्थप्रकाशकः ॥ ६ ॥
 पुराणस्मृतिसारज्ञो नित्यतृसो महच्छुचिः ।
 नित्यानन्दो निरातङ्गो निःसङ्गो निर्मलात्मकः ॥ ७ ॥
 निर्ममो निरहङ्कारो विश्ववन्द्यपदाम्बुजः ।
 सत्त्वप्रधानः सद्भावः सद्ध्वातीतगुणोज्ज्वलः ॥ ८ ॥
 अनघः सारहृदयः सुधीः सारस्वतप्रदः ।
 सत्यात्मा पुण्यशीलश्च साङ्ख्योगविचक्षणः ॥ ९ ॥
 तपोराशिर्महातेजा गुणत्रयविभागवित् ।
 कलिघ्नः कालधर्मज्ञस्तमोगुणनिवारकः ॥ १० ॥
 भगवान् भारतीजेता शारदाह्वानपण्डितः ।
 धर्माधर्मविभागज्ञो लक्ष्यभेदप्रदर्शकः ॥ ११ ॥
 नादबिन्दुकलाभिज्ञो योगिहृतपद्मभास्करः ।
 अतीन्द्रिय-ज्ञाननिधिर्नित्यानित्यविवेकवान् ॥ १२ ॥
 चिदानन्दश्चिन्मयात्मा परकाय-प्रवेशकृत् ।
 अमानुष-चरित्राद्यः क्षेमदायी क्षमाकरः ॥ १३ ॥
 भवो भद्रप्रदो भूरिमहिमा विश्वरञ्जकः ।
 स्वप्रकाशः सदाधारो विश्वबन्धुः शुभोदयः ॥ १४ ॥

विशालकीर्तिर्वागीशः सर्वलोकहितोत्सुकः।
कैलासयात्रा-सम्प्राप्त-चन्द्रमौलि-प्रपूजकः ॥ १५ ॥

काञ्च्यां श्रीचक्र-राजाख्य-यन्त्रस्थापन-दीक्षितः।
श्रीचक्रात्मक-ताटङ्क-पोषिताम्बा-मनोरथः ॥ १६ ॥

श्रीब्रह्मसूत्रोपनिषद्भाष्यादिग्रन्थकल्पकः।
चतुर्दिक्तुराम्नायप्रतिष्ठाता महामृतिः ॥ १७ ॥

द्विसप्ति-मतोच्छेत्ता सर्वदिग्विजयप्रभुः।
काषायवसनोपेतो भस्मोद्घूलितविग्रहः ॥ १८ ॥

ज्ञानात्मकैकदण्डाढ्यः कमण्डलुलसत्करः।
व्याससन्दर्शनप्रीतो भगवत्पादसंज्ञकः ॥ १९ ॥

चतुःषष्ठिकलाभिज्ञो ब्रह्मराक्षस-मोक्षदः।
सौन्दर्यलहरीमुख्यबहुस्तोत्रविधायकः ॥ २० ॥

श्रीमन्मण्डनमिश्राख्यस्वयम्भूजयसञ्चुतः।
तोटकाचार्यसम्पूज्यः पद्मपादार्चिताङ्गिकः ॥ २१ ॥

हस्तामलकयोगीन्द्रब्रह्मज्ञानप्रदायकः ।
सुरेश्वरादि-सच्छिष्य-सञ्च्यासाश्रम-दायकः ॥ २२ ॥

निर्व्याजकरुणामूर्तिर्जगत्पूज्यो जगद्गुरुः।
भेरीपटहवाद्यादिराजलक्षणलक्षितः ।
सकृत्स्मरणसन्तुष्टः सर्वज्ञो ज्ञानदायकः ॥ २३ ॥

॥ इति श्री-शङ्कराचार्याष्टोत्तरशतनामस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

॥ तोटकाष्टकम् ॥

शङ्करं शङ्कराचार्यं केशवं बादरायणम्।
सूत्रभाष्यकृतौ वन्दे भगवन्तौ पुनः पुनः ॥

नारायणं पद्मभुवं वसिष्ठं शक्तिं च तत्पुत्रपराशरं च
व्यासं शुकं गौडपदं महान्तं गोविन्द्योगीन्द्रमथास्य शिष्यम्।
श्री-शङ्कराचार्यमथास्य पद्मपादं च हस्तामलकं च शिष्यं
तं तोटकं वार्तिककारमन्यानस्मद्गुरुन् सन्ततमानतोऽस्मि ॥

विदिताखिल-शास्त्र-सुधा-जलधे महितोपनिषत्-कथितार्थ-निधे।
 हृदये कलये विमलं चरणं भव शङ्कर देशिक मे शरणम्॥ १॥
 करुणा-वरुणालय पालय मां भव-सागर-दुःख-विदून-हृदम्।
 रचयाखिल-दर्शन-तत्त्व-विदं भव शङ्कर देशिक मे शरणम्॥ २॥
 भवता जनता सुहिता भविता निज-बोध-विचारण-चारु-मते।
 कलयेश्वर-जीव-विवेक-विदं भव शङ्कर देशिक मे शरणम्॥ ३॥
 भव एव भवानिति मे नितरां समजायत चेतसि कौतुकिता।
 मम वारय मोह-महा-जलधिं भव शङ्कर देशिक मे शरणम्॥ ४॥
 सुकृतेऽधिकृते बहुधा भवतो भविता सम-दर्शन-लालसता।
 अतिदीनमिमं परिपालय मां भव शङ्कर देशिक मे शरणम्॥ ५॥
 जगतीमवितुं कलिताकृतयो विचरन्ति महा-महसश्छलतः।
 आहिमांशुरिवात्र विभासि पुरो भव शङ्कर देशिक मे शरणम्॥ ६॥
 गुरु-पुञ्जव पुञ्जव-केतन ते समतामयतां न हि कोऽपि सुधीः।
 शरणागत-वत्सल तत्त्व-निधे भव शङ्कर देशिक मे शरणम्॥ ७॥
 विदिता न मया विशदैक-कला न च किञ्चन काञ्चनमस्ति गुरो।
 द्रुतमेव विघेहि कृपां सहजां भव शङ्कर देशिक मे शरणम्॥ ८॥
 ॥ इति श्री-तोटकाचार्यविरचितं श्री-तोटकाष्टकं सम्पूर्णम्॥

॥ कामाक्षी-माहात्म्यम् ॥

स्वामिपुष्करिणीतीर्थं पूर्वसिन्धुः पिनाकिनी।
 शिलाहृदश्चतुर्मध्यं यावत् तुण्डीरमण्डलम् ॥ १ ॥
 मध्ये तुण्डीरभूवृत्तं कम्पा-वेगवती-द्वयोः।
 तयोर्मध्यं कामकोष्ठं कामाक्षी तत्र वर्तते ॥ २ ॥
 स एव विग्रहो देव्या मूलभूतोऽद्विराङ्गुवः।
 नान्योऽस्ति विग्रहो देव्याः काञ्चां तन्मूलविग्रहः ॥ ३ ॥
 जगत्कामकलाकारं नाभिस्थानं भुवः परम्।
 पदपद्मस्य कामाक्ष्याः महापीठमुपास्महे ॥ ४ ॥
 कामकोटिः स्मृतः सोऽयं कारणादेव चिन्नभः।
 यत्र कामकृतो धर्मो जन्तुना येन केन वा।
 सकृद्वाऽपि सुधर्माणां फलं फलति कोटिशः ॥ ५ ॥
 यो जपेत् कामकोष्ठेऽस्मिन् मन्त्रमिष्टार्थैवतम्।
 कोटिवर्णफलेनैव मुक्तिलोकं स गच्छति ॥ ६ ॥
 यो वसेत् कामकोष्ठेऽस्मिन् क्षणार्धं वा तदर्घकम्।
 मुच्यते सर्वपापेभ्यः साक्षादेवी नराकृतिः ॥ ७ ॥
 गायत्रीमण्डपाधारं भूनाभिस्थानमुत्तमम्।
 पुरुषार्थप्रदं शम्भोर्बिलाङ्गं तं नमाम्यहम् ॥ ८ ॥
 यः कुर्यात् कामकोष्ठस्य बिलाङ्गस्य प्रदक्षिणम्।
 पदसङ्ख्याक्रमेणैव गोगर्भजननं लभेत् ॥ ९ ॥
 विश्वकारणनेत्राद्यां श्रीमत्तिपुरसुन्दरीम्।
 बन्धकासुरसंहन्त्रीं कामाक्षीं तामहं भजे ॥ १० ॥
 पराजन्मदिने काञ्चां महाभ्यन्तरमार्गतः।
 योऽर्चयेत् तत्र कामाक्षीं कोटिपूजाफलं लभेत्।
 तत्फलोत्पन्नकैवल्यं सकृत् कामाक्षिसेवया ॥ ११ ॥
 त्रिस्थाननिलयं देवं त्रिविधाकारमच्युतम्।
 प्रतिलिङ्गाग्रसंयुक्तं भूतबन्धं तमाश्रये ॥ १२ ॥
 य इदं प्रातरुत्थाय स्नानकाले पठेन्नरः।
 द्वादशश्लोकमात्रेण श्लोकोक्तफलमाप्नुयात् ॥
 ॥ इति श्री-कामाक्षी-विलासे त्रयोविंशेऽध्याये श्री-कामाक्षी-माहात्म्यं सम्पूर्णम् ॥

॥ शीतलाष्टकम् ॥

अस्य श्रीशीतलास्तोत्रस्य महादेव ऋषिः।
अनुष्टुप् छन्दः। शीतला देवता। लक्ष्मीर्बीजम्।
भवानी शक्तिः। सर्वविस्फोटकनिवृत्यर्थे जपे विनियोगः॥

ईश्वर उवाच

वन्देऽहं शीतलां देवीं रासभस्थां दिगम्बराम्।
मार्जनीकलशोपेतां शूर्पालङ्कृतमस्तकाम्॥ १॥

वन्देऽहं शीतलां देवीं सर्वरोगभयापहाम्।
यामासाद्य निवर्त्तेत विस्फोटकभयं महत्॥ २॥

शीतले शीतले चेति यो ब्रूयाद्वाहपीडितः।
विस्फोटकभयं घोरं क्षिप्रं तस्य प्रणश्यति॥ ३॥

यस्त्वामुदकमध्ये तु ध्यात्वा सम्पूजयेन्नरः।
विस्फोटकभयं घोरं गृहे तस्य न जायते॥ ४॥

शीतले ज्वरदग्धस्य पूतिगन्धयुतस्य च।
प्रणष्ठचक्षुषः पुंसस्त्वामाहुर्जीवनौषधम्॥ ५॥

शीतले तनुजान् रोगान् नृणां हरसि दुस्त्यजान्।
विस्फोटकविदीर्णनां त्वमेकाऽमृतवर्षिणी॥ ६॥

गलगण्डग्रहा रोगा ये चान्ये दारुणा नृणाम्।
त्वदनुध्यानमात्रेण शीतले यान्ति सङ्खयम्॥ ७॥

न मन्त्रो नौषधं तस्य पापरोगस्य विद्यते।
त्वामेकां शीतले धात्रीं नान्यां पश्यामि देवताम्॥ ८॥

मृणालतन्तुसदृशीं नाभिहृन्मध्यसंस्थिताम्।
यस्त्वां सञ्चिन्तयेदेवि तस्य मृत्युर्न जायते॥ ९॥

अष्टकं शीतलादेव्या यो नरः प्रपठेत्सदा।
विस्फोटकभयं घोरं गृहे तस्य न जायते॥ १०॥

श्रोतव्यं पठितव्यं च श्रद्धाभक्तिसमन्वितैः।
उपसर्गविनाशाय परं स्वस्त्ययनं महत्॥ ११॥

शीतले त्वं जगन्माता शीतले त्वं जगत्पिता।
शीतले त्वं जगद्वात्री शीतलायै नमो नमः॥ १२॥

रासभो गर्दभश्चैव खरो वैशाखनन्दनः।
शीतलावाहनश्चैव दूर्वाकन्दनिकृन्तनः ॥ १३ ॥

एतानि खरनामानि शीतलाये तु यः पठेत्।
तस्य गेहे शिशूनां च शीतलारुद्धन जायते ॥ १४ ॥

शीतलाष्टकमेवेदं न देयं यस्यकस्यचित्।
दातव्यं च सदा तस्मै श्रद्धाभक्तियुताय वै ॥ १५ ॥

॥ इति श्री-स्कान्दपुराणे श्री-शीतलाष्टकं सम्पूर्णम् ॥

॥ दुर्गाष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम् ॥

॥ न्यासः ॥

अस्य श्रीदुर्गाष्टोत्तरशतनामास्तोत्रमालामन्त्रस्य
महाविष्णुमहेश्वराः कृष्णः। अनुष्टुप् छन्दः।
श्रीदुर्गापरमेश्वरी देवता।

हां बीजम्। ह्रीं शक्तिः। हूं कीलकम्।
सर्वाभीष्टसिद्धर्थे जपहोमार्चने विनियोगः।

॥ स्तोत्रम् ॥

सती साध्वी भवप्रीता भवानी भवमोचनी।
आर्या दुर्गा जया चाऽऽद्या त्रिनेत्रा शूलधारिणी ॥ १ ॥

पिनाकधारिणी चित्रा चण्डघण्टा महातपाः।
मनो बुद्धिरहङ्कारा चिद्रूपा च चिदाकृतिः ॥ २ ॥

अनन्ता भाविनी भव्या ह्यभव्या च सदागतिः।
शाभवी देवमाता च चिन्ता रत्नप्रिया तथा ॥ ३ ॥

सर्वविद्या दक्षकन्या दक्षयज्ञविनाशिनी।
अपर्णाऽनेकवर्णा च पाटला पाटलावती ॥ ४ ॥

पट्टाम्बरपरीधाना कलमञ्जीररञ्जिनी।
ईशानी च महाराज्ञी ह्यप्रमेयपराक्रमा ॥ ५ ॥

रुद्राणी कूररूपा च सुन्दरी सुरसुन्दरी।
वनदुर्गा च मातर्ज्ञी मतज्ञमुनिकन्यका ॥ ६ ॥

ब्राह्मी माहेश्वरी चैन्द्री कौमारी वैष्णवी तथा।
 चामुण्डा चैव वाराही लक्ष्मीश्च पुरुषाकृतिः ॥ ७ ॥
 विमला ज्ञानरूपा च क्रिया नित्या च बुद्धिदा।
 बहुला बहुलप्रेमा महिषासुरमर्दिनी ॥ ८ ॥
 मधुकैटभहन्त्री च चण्डमूण्डविनाशिनी।
 सर्वशास्त्रमयी चैव सर्वदानवधातिनी ॥ ९ ॥
 अनेकशस्त्रहस्ता च सर्वशास्त्रास्त्रधारिणी।
 भद्रकाली सदाकन्या कैशोरी युवतिर्यतिः ॥ १० ॥
 प्रौढाऽप्रौढा वृद्धमाता घोररूपा महोदरी।
 बलप्रदा घोररूपा महोत्साहा महाबला ॥ ११ ॥
 अग्निज्वाला रौद्रमुखी कालरात्री तपस्त्विनी।
 नारायणी महादेवी विष्णुमाया शिवात्मिका ॥ १२ ॥
 शिवदूती कराली च ह्यनन्ता परमेश्वरी।
 कात्यायनी महाविद्या महामेधास्वरूपिणी ॥ १३ ॥
 गौरी सरस्वती चैव सावित्री ब्रह्मवादिनी।
 सर्वतत्त्वैकनिलया वेदमन्त्रस्वरूपिणी ॥ १४ ॥
 ॥ फलश्रुतिः ॥

इदं स्तोत्रं महादेव्या नाम्नाम् अष्टोत्तरं शतम्।
 यः पठेत् प्रयतो नित्यं भक्तिभावेन चेतसा ॥ १५ ॥
 शत्रुभ्यो न भयं तस्य तस्य शत्रुक्षयं भवेत्।
 सर्वदुःखदरिद्राच्च सुसुखं मुच्यते ध्रुवम् ॥ १६ ॥
 विद्यार्थी लभते विद्यां धनार्थी लभते धनम्।
 कन्यार्थी लभते कन्यां कन्या च लभते वरम् ॥ १७ ॥
 ऋणी ऋणाद्विमुच्येत् ह्यपुत्रो लभते सुतम्।
 रोगाद्विमुच्यते रोगी सुखमत्यन्तमश्चुते ॥ १८ ॥
 भूमिलाभो भवेत् तस्य सर्वत्र विजयी भवेत्।
 सर्वान् कामानवाप्नोति महादेवीप्रसादतः ॥ १९ ॥
 कुङ्कूमैर्विल्वपत्रैश्च सुगन्धै रक्तपुष्पकैः।
 रक्तपत्रैर्विशेषेण पूजयन् भद्रमश्चुते ॥ २० ॥
 ॥ इति श्री-दुर्गाष्टोत्तरशतनामस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

॥ लक्ष्म्यष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम् ॥

॥ ध्यानम् ॥

वन्दे पद्मकरां प्रसन्नवदनां सौभाग्यदां भाग्यदां
हस्ताभ्यामभयप्रदां मणिगणैर्नानाविधैर्भूषिताम्।
भक्ताभीष्टफलप्रदां हरिहरब्रह्मादिभिः सेवितां
पार्श्वे पङ्कजशङ्खपद्मनिधिभिर्युक्तां सदा शक्तिभिः ॥

सरसिजनिलये सरोजहस्ते ध्वलतमांशुकगन्धमाल्यशोभे।
भगवति हरिवल्लभे मनोज्ञे त्रिभुवनभूतिकरि प्रसीद मद्यम् ॥

॥ स्तोत्रम् ॥

प्रकृतिं विकृतिं विद्यां सर्वभूतहितप्रदाम्।
श्रद्धां विभूतिं सुरभिं नमामि परमात्मिकाम् ॥ १ ॥

वाचं पद्मालयां पद्मां शुचिं स्वाहां स्वधां सुधाम्।
धन्यां हिरण्मयीं लक्ष्मीं नित्यपुष्टां विभावरीम् ॥ २ ॥

अदितिं च दितिं दीप्तां वसुधां वसुधारिणीम्।
नमामि कमलां कान्तां क्षमां क्षीरोदसम्भवाम् ॥ ३ ॥

अनुग्रहप्रदां बुद्धिमनधां हरिवल्लभाम्।
अशोकाममृतां दीप्तां लोकशोकविनाशिनीम् ॥ ४ ॥

नमामि धर्मनिलयां करुणां लोकमातरम्।
पद्मप्रियां पद्महस्तां पद्माक्षीं पद्मसुन्दरीम् ॥ ५ ॥

पद्मोद्घवां पद्ममुखीं पद्मनाभप्रियां रमाम्।
पद्ममालाधरां देवीं पद्मिनीं पद्मगन्धिनीम् ॥ ६ ॥

पुण्यगन्यां सुप्रसन्नां प्रसादाभिमुखीं प्रभाम्।
नमामि चन्द्रवदनां चन्द्रां चन्द्रसहोदरीम् ॥ ७ ॥

चतुर्भुजां चन्द्ररूपाभिन्दिरामिन्दुशीतलाम्।
आह्नादजननीं पुष्टिं शिवां शिवकरीं सतीम् ॥ ८ ॥

विमलां विश्वजननीं तुष्टिं दारिद्र्यनाशिनीम्।
प्रीतिपुष्करिणीं शान्तां शुक्लमाल्याम्बरां श्रियम् ॥ ९ ॥

भास्करीं बिल्वनिलयां वरारोहां यशस्विनीम्।
वसुन्धरामुदाराङ्गां हरिणीं हेममालिनीम्॥ १०॥

धनधान्यकरीं सिद्धिं ख्यैणसौम्यां शुभप्रदाम्।
नृपवेशमगतानन्दां वरलक्ष्मीं वसुप्रदाम्॥ ११॥

शुभां हिरण्यप्राकारां समुद्रतनयां जयाम्।
नमामि मङ्गलां देवीं विष्णुवक्षःस्थलस्थिताम्॥ १२॥

विष्णुपत्नीं प्रसन्नाक्षीं नारायणसमाश्रिताम्।
दारिद्र्यध्वंसिनीं देवीं सर्वोपद्रवहारिणीम्॥ १३॥

नवदुर्गा महाकालीं ब्रह्मविष्णुशिवात्मिकाम्।
त्रिकालज्ञानसम्पन्नां नमामि भुवनेश्वरीम्॥ १४॥

लक्ष्मीं क्षीरसमुद्राजतनयां श्रीरङ्गधामेश्वरीं
दासीभूतसमस्तदेववनितां लोकैकदीपाङ्गुराम्।
श्रीमन्मन्दकटाक्षलब्धविभवब्रह्मेन्द्रगङ्गाधरां
त्वां त्रैलोक्यकुटुम्बिनीं सरसिजां वन्दे मुकुन्दप्रियाम्॥ १५॥

मातर्नमामि कमले कमलायताक्षि
श्रीविष्णुहृत्कमलवासिनि विश्वमातः।
क्षीरोदजे कमलकोमलगर्भगौरि
लक्ष्मि प्रसीद सततं नमतां शरण्ये॥ १६॥

॥ फलश्रुतिः ॥

त्रिकालं यो जपेद्विद्वान् षण्मासं विजितेन्द्रियः।
दारिद्र्यध्वंसनं कृत्वा सर्वमाप्नोत्ययत्वतः॥ १७॥

देवीनामसहस्रेषु पुण्यमष्टोत्तरं शतम्।
येन श्रियमवाप्नोति कोटिजन्मदरिद्रितः॥ १८॥

भृगुवारे शतं धीमान् पठेद्वत्सरमात्रकम्।
आषैश्वर्यमवाप्नोति कुबेर इव भूतले॥ १९॥

दारिद्र्यमोचनं नाम स्तोत्रमम्बापरं शतम्।
येन श्रियमवाप्नोति कोटिजन्मदरिद्रितः॥ २०॥

भुत्त्वा तु विपुलान् भोगानस्याः सायुज्यमाप्नुयात्।
प्रातःकाले पठेन्नित्यं सर्वदुःखोपशान्तये।
पठंस्तु चिन्तयेदेवीं सर्वाभरणभूषिताम्॥ २१॥

॥ इति श्री-लक्ष्म्यष्टोत्रशतनामस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

॥ सरस्वत्यष्टोत्रशतनामस्तोत्रम् ॥

॥ ध्यानम् ॥

या कुन्देन्दुतुषारहारधवला या शुभ्रवस्त्रावृता
या वीणावरदण्डमणिडतकरा या श्वेतपद्मासना ।
या ब्रह्माच्युतशङ्करप्रभृतिभिर्देवैः सदा पूजिता
सा मां पातु सरस्वती भगवती निःशेषजाज्यापहा ॥

॥ स्तोत्रम् ॥

सरस्वती महाभद्रा महामाया वरप्रदा ।
श्रीप्रदा पद्मनिलया पद्माक्षी पद्मवक्रका ॥ १ ॥
शिवानुजा पुस्तकभृज्ज्ञानमुद्रा रमा परा ।
कामरूपा महाविद्या महापातकनाशिनी ॥ २ ॥
महाश्रया मालिनी च महाभोगा महाभुजा ।
महाभागा महोत्साहा दिव्याङ्गा सुरवन्दिता ॥ ३ ॥

महाकाली महापाशा महाकारा महाङ्कुशा ।
पीता च विमला विश्वा विद्युन्माला च वैष्णवी ॥ ४ ॥
चन्द्रिका चन्द्रवदना चन्द्रलेखविभूषिता ।
सावित्री सुरसा देवी दिव्यालङ्कारभूषिता ॥ ५ ॥

वाग्देवी वसुदा तीव्रा महाभद्रा महावला ।
भोगदा भारती भामा गोविन्दा गोमती शिवा ॥ ६ ॥
जटिला विन्ध्यवासा च विन्ध्याचलविराजिता ।
चण्डिका वैष्णवी ब्राह्मी ब्रह्मज्ञानैकसाधना ॥ ७ ॥

सौदामिनी सुधामूर्तिः सुभद्रा सुरपूजिता ।
सुवासिनी सुनासा च विनिद्रा पद्मलोचना ॥ ८ ॥

विद्यारूपा विशालाक्षी ब्रह्मजाया महाफला ।
त्रयीमूर्ती त्रिकालज्ञा त्रिगुणा शास्त्ररूपिणी ॥ ९ ॥

शुभ्मासुरप्रमथिनी शुभदा च स्वरात्मिका ।
रक्तबीजनिहन्त्री च चामुण्डा चाम्बिका तथा ॥ १० ॥

मुण्डकायप्रहरणा धूम्रलोचनमर्दना।
सर्वदेवस्तुता सौम्या सुरासुरनमस्कृता ॥ ११ ॥

कालरात्रिः कलाधारा रूपसौभाग्यदायिनी।
वाग्देवी च वरारोहा वाराही वारिजासना ॥ १२ ॥

चित्राम्बरा चित्रगन्धा चित्रमाल्यविभूषिता।
कान्ता कामप्रदा वन्धा विद्याधरसुपूजिता ॥ १३ ॥

श्वेतानना नीलभुजा चतुर्वर्गफलप्रदा।
चतुराननसाम्राज्या रक्तमध्या निरञ्जना ॥ १४ ॥

हंसासना नीलजङ्घा ब्रह्मविष्णुशिवात्मिका।
एवं सरस्वतीदेव्या नाम्नामष्टोत्तरं शतम् ॥ १५ ॥

॥ इति श्री-सरस्वत्यष्टोत्तरशतनामस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

॥ महिषासुरमर्दिनि-स्तोत्रम् ॥

अयि गिरिनन्दिनि नन्दितमेदिनि विश्वविनोदिनि नन्दिनुते
गिरिवर-विन्ध्य-शिरोधिनिवासिनि विष्णुविलासिनि जिष्णुनुते।
भगवति हे शितिकण्ठकुटुम्बिनि भूरिकुटुम्बिनि भूरिकृते
जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ १ ॥

सुरवरवर्षिणि दुर्धरधर्षिणि दुर्मुखमर्षिणि हर्षरते
त्रिभुवनपोषिणि शङ्खरतोषिणि किल्बिषमोषिणि घोषरते।
दनुज-निरोषिणि दितिसुत-रोषिणि दुर्मद-शोषिणि सिन्धुसुते
जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ २ ॥

अयि जगद्म्ब-मद्म्ब-कद्म्ब-वनप्रिय-वासिनि हासरते
शिखरि शिरोमणि तुङ्ग-हिमालय-शृङ्ग-निजालय-मध्यगते।
मधु-मधुरे मधु-कैटभ-गञ्जिनि कैटभ-भञ्जिनि रासरते
जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ ३ ॥

अयि शतखण्ड-विखण्डित-रुण्ड-वितुण्डित-शुण्ड-गजाधिपते
रिपु-गज-गण्ड-विदारण-चण्ड-पराक्रम-शुण्ड-मृगाधिपते।
निज-भुज-दण्ड-निपातित-खण्ड-विपातित-मुण्ड-भटाधिपते
जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ ४ ॥

अयि रण-दुर्मद-शत्रु-वधोदित-दुर्धर-निर्जर-शक्तिभृते
 चतुर-विचार-धुरीण-महाशिव-दूतकृत-प्रमथाधिपते।
 दुरित-दुरीह-दुराशय-दुर्मति-दानवदूत-कृतान्तमते
 जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते॥५॥

अयि शरणागत-वैरि-वधूवर-वीर-वराभय-दायकरे
 त्रिभुवन-मस्तक-शूल-विरोधि शिरोधि कृतामल-शूलकरे।
 दुमिदुमि-तामर-दुन्दुभिनाद-महो-मुखरीकृत-तिगमकरे
 जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते॥६॥

अयि निज-हुङ्कृति मात्र-निराकृत-धूम्रविलोचन-धूम्रशते
 समर-विशोषित-शोणित-बीज-समुद्भव-शोणित-बीजलते।
 शिव-शिव-शुभ्म-निशुभ्म-महाहव-तर्पित-भूत-पिशाचरते
 जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते॥७॥

धनुरनु-सङ्ग-रणक्षणसङ्ग-परिस्फुर-दङ्ग-नटल्कटके
 कनक-पिशङ्ग-पृष्ठत्क-निषङ्ग-रसद्भट-शङ्ग-हतावटुके।
 कृत-चतुरङ्ग-बलक्षिति-रङ्ग-घटद्वहुरङ्ग-रटद्वटुके
 जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते॥८॥

जय जय जप्य-जयेजय-शब्द-परस्तुति-तत्पर-विश्वनुते
 भण-भण-भिङ्गिमि-भिङ्गृत-नूपुर-सिङ्गित-मोहित-भूतपते।
 नटित-नटार्ध-नटीनट-नायक-नाटित-नाट्य-सुगानरते
 जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते॥९॥

अयि सुमनः सुमनः सुमनः सुमनः सुमनोहर-कान्तियुते
 श्रित-रजनी-रजनी-रजनी-रजनीकर-वक्रवृते।
 सुनयन-विभ्रमर-भ्रमर-भ्रमर-भ्रमराधिपते
 जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते॥१०॥

सहित-महाहव-मल्लम-तल्लिक-मल्लित-रल्लक-मल्लरते
 विरचित-वल्लिक-पल्लिक-मल्लिक-भिल्लिक-भिल्लिक-वर्गवृते।
 सितकृत-फुलसमुल-सितारुण-तल्लज-पल्लव-सल्ललिते
 जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते॥११॥

अविरल-गण्ड-गलन्मद-मेदुर-मत्त-मत्तज-राजपते
 त्रिभुवन-भूषण-भूत-कलानिधि रूप-पयोनिधि राजसुते।
 अयि सुद-तीजन-लालसमानस-मोहन-मन्मथ-राजसुते
 जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते॥१२॥

कमल-दलामल-कोमल-कान्ति कलाकलितामल-भाललते
 सकल-विलास-कलानिलयकम-केलि-चलत्कल-हंसकुले।
 अलिकुल-सङ्कुल-कुवलय-मण्डल-मौलिमिलद्वकुलालि-कुले
 जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते॥ १३॥

करमुरली-रव-वीजित-कूजित-लजित-कोकिल-मञ्जुमते
 मिलित-पुलिन्द-मनोहर-गुञ्जित-रञ्जितशैल-निकुञ्जगते।
 निजगुणभूत-महाशबरीगण-सदुण-सम्भूत-केलितले
 जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते॥ १४॥

कटितट-पीत-दुकूल-विचित्र-मयूख-तिरस्कृत-चन्द्ररुचे
 प्रणत-सुरासुर-मौलिमणिस्फुर-दंशुल-सन्नख-चन्द्ररुचे।
 जित-कनकाचल-मौलिपदोर्जित-निर्भर-कुञ्जर-कुम्भकुचे
 जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते॥ १५॥

विजित-सहस्रकरैक-सहस्रकरैक-सहस्रकरैकनुते
 कृतसुरतारक-सङ्गरतारक-सङ्गरतारक-सूनुसुते ।
 सुरथ-समाधि समानसमाधि समाधिसमाधि सुजातरते
 जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते॥ १६॥

पदकमलं करुणानिलये वरिवस्यति योऽनुदिनं स शिवे
 अयि कमले कमलानिलये कमलानिलयः स कथं न भवेत्।
 तव पदमेव परम्पदमित्यनुशीलयतो मम किं न शिवे
 जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते॥ १७॥

कनकलसत्कल-सिन्धुजलैरनुसिञ्चिनुते गुण-रङ्गभुवं
 भजति स किं न शाचीकुच-कुम्भ-तटी-परिरम्भ-सुखानुभवम्।
 तव चरणं शरणं करवाणि नतामरवाणि निवासि शिवं
 जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते॥ १८॥

तव विमलेन्दुकुलं वदनेन्दुमलं सकलं ननु कूलयते
 किमु पुरुहृत-पुरीन्दुमुखी-सुमुखीभिरसौ विमुखी क्रियते।
 मम तु मतं शिवनामधने भवती कृपया किमुत क्रियते
 जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते॥ १९॥

अयि मयि दीनदयालुतया कृपयैव त्वया भवितव्यमुमे
 अयि जगतो जननी कृपयाऽसि यथाऽसि तथाऽनुमितासिरते।
 यदुचितमत्र भवत्युररि कुरुतादुरुतापमपाकुरुते
 जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते॥ २०॥

॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य श्री-गोविन्द-भगवत्पूज्य-पाद-शिष्यस्य श्रीमच्छङ्करभगवतः कृतौ
श्री-महिषासुरमर्दिनि-स्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

॥ वेङ्कटेश सुप्रभातम् ॥

कौसल्या सुप्रजा राम पूर्वा सन्ध्या प्रवर्तते।
उत्तिष्ठ नरशार्दूल कर्तव्यं दैवमाहिकम् ॥ १ ॥

उत्तिष्ठोत्तिष्ठ गोविन्द उत्तिष्ठ गरुडध्वज।
उत्तिष्ठ कमलाकान्त त्रैलोक्यं मङ्गलं कुरु ॥ २ ॥

मातः समस्तजगतां मधुकैटभारः
वक्षोविहारिणि मनोहरदिव्यमूर्ते।
श्रीस्वामिनि श्रितजनप्रियदानशीले
श्रीवेङ्कटेशदयिते तव सुप्रभातम् ॥ ३ ॥

तव सुप्रभातमरविन्दलोचने
भवतु प्रसन्नमुखचन्द्रमण्डले।
विधिशङ्करेन्द्रवनिताभिरचिते
वृषशैलनाथदयिते दयानिधे ॥ ४ ॥

अत्र्यादिसप्तऋषयः समुपास्य सन्ध्याम्
आकाशसिन्धुकमलानि मनोहराणि।
आदाय पादयुगमर्चयितुं प्रपन्नाः
शेषादिशेखरविभो तव सुप्रभातम् ॥ ५ ॥

पञ्चाननाङ्गभवषणमुखवासवाद्याः
त्रैविक्रमादिचरितं विबुधाः स्तुवन्ति।
भाषापतिः पठति वासरशुद्धिमारात्
शेषादिशेखरविभो तव सुप्रभातम् ॥ ६ ॥

ईषत्रफुल्ल-सरसीरुह-नारिकेल-
पूगद्रुमादि-सुमनोहरपालिकानाम्।
आवाति मन्दमनिलः सह दिव्यगन्धैः
शेषादिशेखरविभो तव सुप्रभातम् ॥ ७ ॥

उन्मील्य नेत्रयुगमुत्तमपञ्चरस्थाः
पात्रावशिष्टकदलीफलपायसानि ।
भुत्तवा सलीलमथ केलिशुकाः पठन्ति
शेषादिशेखरविभो तव सुप्रभातम् ॥ ८ ॥

तन्त्रीप्रकर्षमधुरस्वनया विपञ्चा
 गायत्यनन्तचरितं तव नारदोऽपि।
 भाषासमग्रमसकृत्करचाररम्यं
 शेषाद्रिशेखरविभो तव सुप्रभातम्॥९॥
 भृजावली च मकरन्दरसानुविद्ध-
 झाङ्कारगीत निनदैः सह सेवनाय।
 निर्यात्युपान्तसरसीकमलोदरेभ्यः
 शेषाद्रिशेखरविभो तव सुप्रभातम्॥१०॥
 योषागणेन वरदध्निविमथ्यमाने
 घोषालयेषु दधिमन्थनतीवघोषाः।
 रोषात्कलिं विदधते ककुभश्च कुम्भाः
 शेषाद्रिशेखरविभो तव सुप्रभातम्॥११॥
 पद्मेशमित्रशतपत्रगतालिवर्गाः
 हर्तुं श्रियं कुवलयस्य निजाङ्गलक्ष्म्या।
 भेरीनिनादमिव विभ्रति तीव्रनादं
 शेषाद्रिशेखरविभो तव सुप्रभातम्॥१२॥
 श्रीमन्नभीष्ठवरदाखिललोकबन्धो
 श्रीश्रीनिवास जगदेकदयैकसिन्ध्यो।
 श्रीदेवतागृहभुजान्तरदिव्यमूर्ते
 श्रीवेङ्कटाचलपते तव सुप्रभातम्॥१३॥
 श्रीस्वामिपुष्करिणिकाऽप्लवनिर्मलाङ्गाः
 श्रेयोऽर्थिनो हरविरिञ्चसनन्दनाद्याः।
 द्वारे वसन्ति वरवेत्रहतोत्तमाङ्गाः
 श्रीवेङ्कटाचलपते तव सुप्रभातम्॥१४॥
 श्रीशेषशौल-गरुडाचल-वेङ्कटाद्रि-
 नारायणाद्रि-वृषभाद्रि-वृषाद्रि-मुख्याम्।
 आरव्यां त्वदीय वसतेरनिशं वदन्ति
 श्रीवेङ्कटाचलपते तव सुप्रभातम्॥१५॥
 सेवापराः शिव-सुरेश-कृशानु-धर्म-
 रक्षोऽम्बुनाथ-पवमान-धनाधिनाथाः।
 बद्धाङ्गलि-प्रविलसन्निजशीर्ष-देशाः
 श्रीवेङ्कटाचलपते तव सुप्रभातम्॥१६॥

धाटीषु ते विहगराज-मृगाधिराज-
 नागाधिराज-गजराज-हयाधिराजाः।
 स्वस्वाधिकार-महिमाऽधिकमर्थयन्ते
 श्रीवेङ्कटाचलपते तव सुप्रभातम्॥ १७॥
 सूर्यन्दु-भौम-बुध-वाक्पति-काव्य-सौरि-
 स्वर्भानु-केतु-दिविषत्परिषत्प्रधानाः।
 त्वदास-दास-चरमावधि-दासदासाः
 श्रीवेङ्कटाचलपते तव सुप्रभातम्॥ १८॥
 त्वत् पादधूलिभरितस्फुरितोत्तमाङ्गाः
 स्वर्गापवर्गनिरपेक्ष-निजान्तरङ्गाः।
 कल्पागमाऽऽकलनयाऽऽकुलतां लभन्ते
 श्रीवेङ्कटाचलपते तव सुप्रभातम्॥ १९॥
 त्वदोपुराग्रशिखराणि निरीक्षमाणाः
 स्वर्गापवर्गपदवीं परमां श्रयन्तः।
 मर्त्या मनुष्यभुवने मतिमाश्रयन्ते
 श्रीवेङ्कटाचलपते तव सुप्रभातम्॥ २०॥
 श्रीभूमिनायक दयादिगुणामृताव्ये
 देवाधिदेव जगदेकशरण्यमूर्ते।
 श्रीमन्ननन्त-गरुडादिभिरर्चिताङ्गे
 श्रीवेङ्कटाचलपते तव सुप्रभातम्॥ २१॥
 श्रीपद्मनाभ पुरुषोत्तम वासुदेव
 वैकुण्ठ माधव जनार्दन चक्रपाणे।
 श्रीवत्सचिह्न शरणागत-पारिजात
 श्रीवेङ्कटाचलपते तव सुप्रभातम्॥ २२॥
 कन्दर्पदर्पहरसुन्दरदिव्यमूर्ते
 कान्ताकुचाम्बुरुह-कुञ्जल-लोलदृष्टे।
 कल्पाणनिर्मलगुणाकर दिव्यकीर्ते
 श्रीवेङ्कटाचलपते तव सुप्रभातम्॥ २३॥
 मीनाकृते कमठ कोल नृसिंह वर्णिन्
 स्वामिन् परश्वथ तपोधन रामचन्द्र।
 शोषांशराम यदुनन्दन कलिकरूप
 श्रीवेङ्कटाचलपते तव सुप्रभातम्॥ २४॥

एला-लवङ्ग-घनसार-सुगन्धि-तीर्थ
 दिव्यं वियत्सरिति हेमघटेषु पूर्णम्।
 धृत्वाऽद्य वैदिकशिखामणयः प्रहृष्टः
 तिष्ठन्ति वेङ्कटपते तव सुप्रभातम्॥ २५॥

भास्त्वानुदेति विकचानि सरोरुहाणि
 सम्पूर्यन्ति निनदैः ककुभो विहङ्गाः।
 श्रीवैष्णवाः सततमर्थित-मङ्गलास्ते
 धामाऽश्रयन्ति तव वेङ्कट सुप्रभातम्॥ २६॥

ब्रह्मादयः सुरवराः समर्हयस्ते
 सन्तः सनन्दन मुखास्तव योगिवर्याः।
 धामान्तिके तव हि मङ्गलवस्तुहस्ताः
 श्रीवेङ्कटाचलपते तव सुप्रभातम्॥ २७॥

लक्ष्मीनिवास निरवद्यगुणैकसिन्ध्यो
 संसार-सागर-समुत्तरणैकसेतो ।
 वेदान्तवेद्य निजवैभव भक्तभोग्य
 श्रीवेङ्कटाचलपते तव सुप्रभातम्॥ २८॥

इत्थं वृषाचलपतेरिह सुप्रभातं
 ये मानवाः प्रतिदिनं पठितुं प्रवृत्ताः।
 तेषां प्रभातसमये स्मृतिरङ्गभाजां
 प्रज्ञां परार्थसुलभां परमां प्रसूते॥ २९॥

॥ इति श्री-वेङ्कटेश सुप्रभातम् सम्पूर्णम्॥

॥ वेङ्कटेश-स्तोत्रम्॥

कमलाकुच-चूचुक-कुङ्कमतो नियतारुणितातुल-नीलतनो।
 कमलायतलोचन लोकपते विजयी भव वेङ्कटशैलपते॥ १॥
 सचतुर्मुख-षणमुख-पञ्चमुख-प्रमुखाखिलदैवतमौलिमणे।
 शरणागतवत्सल सारनिधे परिपालय मां वृषशैलपते॥ २॥

अतिवेलतया तव दुर्विष्पैरनुवेलकृतैरपराधशतैः।
 भरितं त्वरितं वृषशैलपते परया कृपया परिपाहि हरे॥ ३॥
 अधिवेङ्कटशैलमुदारमते जनताभिमताधिकदानरतात्।
 परदेवतया गदितान्निगमैः कमलादयितान्न परं कलये॥ ४॥

कलवेणुरवावशगोपवधू शतकोटिवृतात्स्मरकोटिसमात्।
प्रतिवल्लविकाभिमतात्सुखदाद् वसुदेवसुतान्नं परं कलये॥५॥

अभिरामगुणाकर दाशरथे जगदेकघनुर्धर धीरमते।
रघुनायक राम रमेश विभो वरदो भव देव दयाजलधे॥६॥

अवनीतनया-कमनीयकरं रजनीकरचारुमुखाम्बुरुहम्।
रजनीचरराजतमोमिहिं महनीयमहं रघुराम मये॥७॥

सुमुखं सुहृदं सुलभं सुखदं स्वनुजं च सुखायममोघशरम्।
अपहाय रघूद्वहमन्यमहं न कथञ्चन कञ्चन जातु भजे॥८॥

विना वेङ्कटेशं न नाथो न नाथः
सदा वेङ्कटेशं स्मरामि स्मरामि।
हरे वेङ्कटेश प्रसीद प्रसीद
प्रियं वेङ्कटेश प्रयच्छ प्रयच्छ॥९॥

अहं दूरतस्ते पदाभ्मोजयुग्म
प्रणामेच्छयाऽऽगत्य सेवां करोमि।
सकृत्सेवया नित्यसेवाफलं त्वं
प्रयच्छ प्रयच्छ प्रभो वेङ्कटेश॥१०॥

अज्ञानिना मया दोषानशेषान् विहितान् हरे।
क्षमस्व त्वं क्षमस्व त्वं शेषशैल-शिखामणे॥११॥

॥इति श्री-वेङ्कटेश-स्तोत्रं सम्पूर्णम्॥

॥वेङ्कटेश प्रपत्तिः ॥

ईशानां जगतोऽस्य वेङ्कटपतेर्विष्णोः परां प्रेयसीं
तद्वक्षःस्थल-नित्य-वासरसिकां तत्कान्ति-संवर्धिनीम्।
पद्मालङ्कृतपाणिपद्मवयुगां पद्मासनस्थां श्रियं
वात्सल्यादिगुणोज्ज्वलां भगवतीं वन्दे जगन्मातरम्॥१॥

श्रीमन् कृपाजलनिधे कृतसर्वलोक
सर्वज्ञ शक्त नतवत्सल सर्वशेषिन्।
स्वामिन् सुशील सुलभाश्रितपारिजात
श्रीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये॥२॥

आनूपुरार्पितसुजातसुगन्धिपुष्प-
सौरभ्यसौरभकरौ समसन्निवेशौ।
सौम्यौ सदाऽनुभवनेऽपि नवानुभाव्यौ
श्रीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये॥३॥

सद्योविकासिसमुदित्वरसान्द्रराग-
सौरभ्यनिर्भरसरोरुहसाम्यवार्ताम्।
सम्यक्षु साहसपदेषु विलेखयन्तौ
श्रीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये॥४॥

रेखामयध्वजसुधाकलशातपत्र-
वज्राङ्कशाम्बुरुहकल्पकशङ्खचक्रैः।
भव्यैरलङ्कृततलौ परतत्त्वचिह्नैः
श्रीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये॥५॥

ताम्रोदरद्युतिपराजितपद्मरागौ
बाह्यैर्महोभिरभिमूतमहेन्द्रनीलौ।
उद्यन्नखांशुभिरुदस्तशशाङ्कभासौ
श्रीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये॥६॥

सप्रेमभीति कमलाकरपद्मवाभ्यां
संवाहनेऽपि सपदि क्लममादधानौ।
कान्ताववाङ्मन-सगोचर-सौकुमार्यौ
श्रीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये॥७॥

लक्ष्मीमहीतदनुरूपनिजानुभाव-
नीलादिदिव्यमहिषीकरपद्मवानाम्।
आरुण्यसङ्कमणतः किल सान्द्ररागौ
श्रीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये॥८॥

नित्यानमद्विधिशिवादिकिरीटकोटि-
प्रत्युप-दीप्त-नवरत्न-महःप्ररोहैः।
नीराजनाविधिमुदारमुपाददानौ
श्रीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये॥९॥

विष्णोः पदे परम इत्युतिदप्रशंसौ
यौ मध्व उत्स इति भोग्यतयाऽप्युपात्तौ।
भूयस्तथेति तव पाणितलप्रदिष्टै
श्रीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये॥१०॥

पार्थीय तत्सदृश-सारथिना त्वयैव
यौ दर्शितौ स्वचरणौ शरणं ब्रजेति।
भूयोऽपि मह्यमिह तौ करदर्शितौ ते
श्रीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये॥११॥

मन्मूर्धि कालियफणे विकटाटवीषु
श्रीवेङ्कटाद्रिशिखरे शिरसि श्रुतीनाम्।
चित्तेऽप्यनन्यमनसां सममाहितौ ते
श्रीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये॥१२॥

अमूलानहृष्यदवनीतलकीर्णपुष्पौ
श्रीवेङ्कटाद्रि-शिखराभरणायमानौ।
आनन्दिताखिल-मनो-नयनौ तवैतौ
श्रीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये॥१३॥

प्रायः प्रपन्न-जनता-प्रथमावगाह्यौ
मातुः स्तनाविव शिशोरमृतायमानौ।
प्राप्तौ परस्परतुलामतुलान्तरौ ते
श्रीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये॥१४॥

सत्त्वोत्तरैः सतत-सेव्यपदाम्बुजेन
संसार-तारक-द्यार्द्र-दग्धब्लेन।
सौम्यौ पयन्तृमुनिना मम दर्शितौ ते
श्रीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये॥१५॥

श्रीश श्रिया घटिकया त्वदुपायभावे
प्राप्ये त्वयि स्वयमुपेयतया स्फुरन्त्या।
नित्याश्रिताय निरवद्यगुणाय तुभ्यं
स्यां किङ्करो वृषभिरीश न जातु मह्यम्॥१६॥

॥ इति श्रीवेङ्कटेश प्रपत्तिः सम्पूर्णा ॥

॥ वेङ्कटेश मङ्गलाशासनम् ॥

श्रियः कान्ताय कल्याणनिधये निधयेऽर्थिनाम्।
श्रीवेङ्कटनिवासाय श्रीनिवासाय मङ्गलम्॥१॥

लक्ष्मी-सविभ्रमालोक-सुभ्रू-विभ्रमचक्षुषे।
 चक्षुषे सर्वलोकानां वेङ्कटेशाय मङ्गलम्॥२॥
 श्रीवेङ्कटादि-शृङ्गाप्र-मङ्गलाभरणाङ्ग्रये ।
 मङ्गलानां निवासाय श्रीनिवासाय मङ्गलम्॥३॥
 सर्वावयवसौन्दर्य-सम्पदा सर्वचेतसाम्।
 सदा सम्मोहनायास्तु वेङ्कटेशाय मङ्गलम्॥४॥
 नित्याय निरवद्याय सत्यानन्दचिदात्मने।
 सर्वान्तरात्मने श्रीमद्-वेङ्कटेशाय मङ्गलम्॥५॥
 स्वतस्सर्वविदे सर्वशक्तये सर्वशेषिणे।
 सुलभाय सुशीलाय वेङ्कटेशाय मङ्गलम्॥६॥
 परस्मै ब्रह्मणे पूर्णकामाय परमात्मने।
 प्रयुज्ञे परतत्त्वाय वेङ्कटेशाय मङ्गलम्॥७॥
 आकालतत्त्वमश्रान्तमात्मनामनुपश्यताम्।
 अतृस्यमृतरूपाय वेङ्कटेशाय मङ्गलम्॥८॥
 प्रायः स्वचरणौ पुंसां शरण्यत्वेन पाणिना।
 कृपयाऽऽदिशते श्रीमद्-वेङ्कटेशाय मङ्गलम्॥९॥
 दयामृत-तरङ्गिण्यास्तरङ्गैरिव शीतलैः।
 अपाङ्गैः सिञ्चते विश्वं वेङ्कटेशाय मङ्गलम्॥१०॥
 स्वगम्भीर्षाम्बरहेतीनां सुषमावहमूर्तये।
 सर्वार्तिशमनायास्तु वेङ्कटेशाय मङ्गलम्॥११॥
 श्रीवैकुण्ठविरक्ताय स्वामिपुष्करिणीतटे।
 रमया रममाणाय वेङ्कटेशाय मङ्गलम्॥१२॥
 श्रीमत् सुन्दरजामातृमुनिमानसवासिने।
 सर्वलोकनिवासाय श्रीनिवासाय मङ्गलम्॥१३॥
 मङ्गलाशासनपरैर्मदाचार्य-पुरोगमैः ।
 सर्वैश्च पूर्वाचार्यैः सत्कृतायास्तु मङ्गलम्॥१४॥
 ॥ इति श्री-वेङ्कटेश-मङ्गलाशासनं सम्पूर्णम्॥

॥ वेङ्कटेशाष्टोत्रशतनामस्तोत्रम् ॥

सिद्धा ऊचुः

भगवन् वेङ्कटेशस्य नाम्नामष्टोत्तरं शतम्।
अनुबूहि दयासिन्धो क्षिप्रसिद्धिप्रदं नृणाम्॥

नारद उवाच

सावधानेन मनसा शृण्वन्तु तदिदं शुभम्।
जस्तं वैखानसैः पूर्वं सर्वसौभाग्यवर्घनम्॥

॥ स्तोत्रम् ॥

ओङ्कारपरमार्थश्च नरनारायणात्मकः।
मोक्षलक्ष्मीप्राणकान्तो वेङ्कटाचलनायकः॥ १ ॥

करुणापूर्णहृदयः टेङ्कारजपसौख्यदः।
शास्त्रप्रमाणगम्यश्च यमाद्यष्टाङ्गोचरः॥ २ ॥

भक्तलोकैकवरदो वरेण्यो भयनाशनः।
यजमानस्त्वरूपश्च हस्तन्यस्तसुदर्शनः॥ ३ ॥

रमावतारज्ञेशो णाकारजपसुप्रियः।
यज्ञेशो गतिदाता च जगतीवल्लभो वरः॥ ४ ॥

रक्षःसन्दोहसंहर्ता वर्चस्वी रघुपुञ्जवः।
दानधर्मपरो याजी घनश्यामलविग्रहः॥ ५ ॥

हरादिसर्वदेवेऽयो रामो यदुकुलाग्रणीः।
श्रीनिवासो महात्मा च तेजस्वी तत्त्वसन्निधिः॥ ६ ॥

त्वमर्थलक्ष्यरूपश्च रूपवान् पावनो यशः।
सर्वेशो कमलाकान्तो लक्ष्मीसल्लापसम्मुखः॥ ७ ॥

चतुर्मुखप्रतिष्ठाता राजराजवरप्रदः।
चतुर्वेदशिरोरत्नं रमणो नित्यवैभवः॥ ८ ॥

दासर्वगपरित्राता नारदादिमुनिस्तुतः।
यादवाचलवासी च खिद्यद्वक्तार्तिभञ्जनः॥ ९ ॥

लक्ष्मीप्रसादको विष्णुदेवेशो रम्यविग्रहः।
माधवो लोकनाथश्च लालिताखिलसेवकः॥ १० ॥

यक्षगन्धर्ववरदः कुमारो मातृकार्चितः।
 रटद्वालकपोषी च शेषशैलकृतस्थलः ॥ ११ ॥

षड्जुण्यपरिपूर्णश्च द्वैतदोषनिवारणः।
 तियंगजन्त्वर्चिताद्विश्च नेत्रानन्दकरोत्सवः ॥ १२ ॥

द्वादशोत्तमलीलश्च दरिद्रजनरक्षकः।
 शत्रुकृत्यादिभीतिन्नो भुजञ्जशयनप्रियः ॥ १३ ॥

जाग्रद्रहस्यावासो यः शिष्ठानां परिपालकः।
 वरेण्यः पूर्णबोधश्च जन्मसंसारभेषजम् ॥ १४ ॥

कार्त्तिकेयवपुर्धारी यतिशेखरभावितः।
 नरकादिभयच्वंसी रथोत्सवकलाधरः ॥ १५ ॥

लोकार्चामुख्यमूर्तिश्च केशवाद्यवतारवान्।
 शास्त्रश्रुतानन्तलीलो यमशिक्षानिबर्हणः ॥ १६ ॥

मानसंरक्षणपर इरिणाङ्कुरधान्यदः।
 नेत्रहीनाक्षिदायी च मतिहीनमतिप्रदः ॥ १७ ॥

हिरण्यदानसङ्घाही मोहजालनिकृत्तनः।
 दधिलाजाक्षतार्च्यश्च यातुधानविनाशनः ॥ १८ ॥

यजुर्वेदशिखागम्यो वेङ्कटो दक्षिणास्थितः।
 सारपुष्करणीतीरो रात्रौदेवगणार्चितः ॥ १९ ॥

यत्वत्कलसन्धाता श्रीञ्जपाञ्चनवृद्धिकृत्।
 क्षीञ्कारजापिकाम्यार्थप्रदानसदयान्तरः ॥ २० ॥

सौं सर्वसिद्धिसन्धाता नमस्कर्तुरभीष्टदः।
 मोहिताखिललोकश्च नानारूपव्यवस्थितः ॥ २१ ॥

राजीवलोचनो यज्ञवराहो गणवेङ्कटः।
 तेजोराशीक्षणः स्वामी हार्दाविद्यानिवारणः ॥ २२ ॥

इति श्रीवेङ्कटेशस्य नाम्नामष्टोत्तरं शतम्।
 प्रातः प्रातः समुत्थाय यः पठेद्दक्षिमान्नरः।
 सर्वेषार्थानवाप्नोति वेङ्कटेशप्रसादतः ॥

॥ इति श्री-वेङ्कटेशाष्टोत्तरशतनामस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

॥ वेङ्कटेश-अष्टकम् ॥

वेङ्कटेशो वासुदेवः प्रद्युम्नोऽमितविक्रमः।
सङ्कर्षणोऽनिरुद्धश्च शैषाद्रिपतिरेव च ॥ १ ॥

जनार्दनः पद्मनाभो वेङ्कटाचलवासनः।
सृष्टिकर्ता जगन्नाथो माधवो भक्तवत्सलः ॥ २ ॥

गोविन्दो गोपतिः कृष्णः केशवो गरुडध्वजः।
वराहो वामनश्चैव नारायण अधोक्षजः ॥ ३ ॥

श्रीधरः पुण्डरीकाक्षः सर्वदेवस्तुतो हरिः।
श्रीनृसिंहो महासिंहः सूत्राकारः पुरातनः ॥ ४ ॥

रमानाथो महीभर्ता भूधरः पुरुषोत्तमः।
चोळपुत्रप्रियः शान्तो ब्रह्मादीनां वरप्रदः ॥ ५ ॥

श्रीनिधिः सर्वभूतानां भयकृद्धयनाशनः।
श्रीरामो रामभद्रश्च भवबन्धैकमोचकः ॥ ६ ॥

भूतावासो गिरिवासः श्रीनिवासः श्रियः पतिः।
अच्युतानन्त गोविन्दो विष्णुर्वेङ्कटनायकः ॥ ७ ॥

सर्वदेवैकशरणं सर्वदेवैकदैवतम्।
समस्तदेवकवचं सर्वदेवशिखामणिः ॥ ८ ॥

इतीदं कीर्तिं यस्य विष्णोरमिततेजसः।
त्रिकाले यः पठेन्नित्यं पापं तस्य न विद्यते ॥ ९ ॥
राजद्वारे पठेद्-घोरे सङ्घामे रिपुसङ्कटे।
भूतसर्पपिशाचादिभयं नास्ति कदाचन ॥ १० ॥

अपुत्रो लभते पुत्रान् निर्धनो धनवान् भवेत्।
रोगार्तो मुच्यते रोगाद्वद्धो मुच्येत बन्धनात् ॥ ११ ॥

यद्यदिष्टतमं लोके तत्तत्प्राप्नोत्यसंशयः।
ऐश्वर्यं राजसम्मानं भुक्तिमुक्तिफलप्रदम् ॥ १२ ॥

विष्णोलोकैकसोपानं सर्वदुःखैकनाशनम्।
सर्वैश्वर्यप्रदं नृणां सर्वमङ्गलकारकम् ॥ १३ ॥

मायावि परमानन्दं त्यक्त्वा वैकुण्ठमुत्तमम्।
स्वामिपुष्करिणीतीरे रमया सह मोदते॥ १४॥

कल्याणाद्भुतगात्राय कामितार्थप्रदायिने।
श्रीमद्वेङ्कटनाथाय श्रीनिवासाय मङ्गलम्॥ १५॥

॥ इति श्री-ब्रह्माण्डपुराणे ब्रह्मनारदसंवादे वेङ्कटगिरिमाहात्म्ये श्री-वेङ्कटेश-अष्टकं सम्पूर्णम्॥

॥ नवग्रहस्तोत्रम् ॥

जपाकुसुमसङ्काशं काश्यपेयं महाद्युतिम्।
तमोरि सर्वपापद्वं प्रणतोऽस्मि दिवाकरम्॥ १॥

दधिशङ्खतुषाराभं क्षीरोदार्णवसम्भवम्।
नमामि शशिनं सोमं शम्भोर्मुकुटभूषणम्॥ २॥

धरणीगर्भसम्भूतं विद्युत्कान्तिसमप्रभम्।
कुमारं शक्तिहस्तं तं मङ्गलं प्रणमाम्यहम्॥ ३॥

प्रियङ्कुकलिकाश्यामं रूपेणाप्रतिमं बुधम्।
सौम्यं सौम्यगुणोपेतं तं बुधं प्रणमाम्यहम्॥ ४॥

देवानां च ऋषीणां च गुरुं काञ्चनसन्निभम्।
बुद्धिभूतं त्रिलोकेशं तं नमामि बृहस्पतिम्॥ ५॥

हिमकुन्दमृणालाभं दैत्यानां परमं गुरुम्।
सर्वशास्त्रप्रवक्तारं भार्गवं प्रणमाम्यहम्॥ ६॥

नीलाञ्जनसमाभासं रविपुत्रं यमाग्रजम्।
छायामार्तण्डसम्भूतं तं नमामि शनैश्चरम्॥ ७॥

अर्धकायं महावीर्यं चन्द्रादित्यविमर्दनम्।
सिंहिकागर्भसम्भूतं तं राहुं प्रणमाम्यहम्॥ ८॥

पलाशपुष्पसङ्काशं तारकाग्रहमस्तकम्।
रौद्रं रौद्रात्मकं घोरं तं केतुं प्रणमाम्यहम्॥ ९॥

इति व्यासमुखोदीतं यः पठेत् सुसमाहितः।
दिवा वा यदि वा रात्रौ विघ्नशान्तिर्भविष्यति॥ १०॥

नरनारीनृपाणां च भवेहुःस्वप्ननाशनम्।
ऐश्वर्यमतुलं तेषामारोग्यं पुष्टिवर्धनम्॥ ११॥

ग्रहनक्षत्रजाः पीडास्तस्कराग्निसमुद्भवाः।
 ताः सर्वाः प्रशामं यान्ति व्यासो ब्रूते न संशयः॥ १२ ॥

॥ इति श्रीव्यासविरचितं नवग्रहस्तोत्रं सम्पूर्णम्॥

॥ नवग्रहपीडाहरस्तोत्रम् ॥

ग्रहाणामादिरादित्यो लोकरक्षणकारकः।
 विषमस्थानसमूतां पीडां हरतु मे रविः॥ १ ॥

रोहिणीशः सुधामूर्तिः सुधागात्रः सुधाशनः।
 विषमस्थानसमूतां पीडां हरतु मे विघुः॥ २ ॥

भूमिपुत्रो महातेजा जगतां भयकृत् सदा।
 वृष्टिकृद्विष्टिहर्ता च पीडां हरतु मे कुजः॥ ३ ॥

उत्पातरूपो जगतां चन्द्रपुत्रो महाद्युतिः।
 सूर्यप्रियकरो विद्वान् पीडां हरतु मे बुधः॥ ४ ॥

देवमन्त्री विशालाक्षः सदा लोकहिते रतः।
 अनेकशिष्यसम्पूर्णः पीडां हरतु मे गुरुः॥ ५ ॥

दैत्यमन्त्री गुरुस्तेषां प्राणदश्च महामतिः।
 प्रभुस्ताराग्रहाणां च पीडां हरतु मे भृगुः॥ ६ ॥

सूर्यपुत्रो दीर्घदेहो विशालाक्षः शिवप्रियः।
 मन्दचारः प्रसन्नात्मा पीडां हरतु मे शनिः॥ ७ ॥

महाशिरा महावक्रो दीर्घदंष्ट्रो महाबलः।
 अतनुश्चोर्ध्वकेशश्च पीडां हरतु मे शिखी॥ ८ ॥

अनेकरूपवर्णश्च शतशोऽथ सहस्रशः।
 उत्पातरूपो जगतां पीडां हरतु मे तमः॥ ९ ॥

॥ इति ब्रह्माण्डपुराणोक्तं नवग्रहपीडाहरस्तोत्रं सम्पूर्णम्॥

आरोग्यं प्रददातु नो दिनकरश्चन्द्रो यशो निर्मलं
 भूतिं भूमिसुतः सुधांशुतनयः प्रज्ञां गुरुगौरवम्।
 काव्यः कोमलवाग्विलासमतुलं मन्दो मुदं सर्वदा
 राहुबर्बाहुबलं विरोधशमनं केतुः कुलस्योन्नतिम्॥

॥ दशरथकृत शनैश्चराष्टकम् ॥

अस्य श्रीशनैश्चरस्तोत्रमन्त्रस्य दशरथ ऋषिः । शनैश्चरो देवता ।
त्रिष्टुप् छन्दः । शनैश्चरप्रीत्यर्थे जपे विनियोगः ।

दशरथ उवाच

कोणोऽन्तको रौद्रं यमोऽथ बभ्रुः कृष्णः शनिः पिङ्गलमन्दसौरिः ।
नित्यं स्मृतो यो हरते च पीडां तस्मै नमः श्रीरविनन्दनाय ॥ १ ॥

सुरासुराः किम्पुरुषोरगेन्द्रा गन्धर्वविद्याधरपन्नगाश्च ।
पीड्यन्ति सर्वे विषमस्थितेन तस्मै नमः श्रीरविनन्दनाय ॥ २ ॥

नरा नरेन्द्राः पश्वो मृगेन्द्रा वन्याश्च ये कीटपतझ्मृज्ञाः ।
पीड्यन्ति सर्वे विषमस्थितेन तस्मै नमः श्रीरविनन्दनाय ॥ ३ ॥

देशाश्च दुर्गाणि वनानि यत्र सेनानिवेशाः पुरपत्तनानि ।
पीड्यन्ति सर्वे विषमस्थितेन तस्मै नमः श्रीरविनन्दनाय ॥ ४ ॥

तिलैर्यवैर्माषगुडान्नदानैर्लैहेन नीलाम्बरदानतो वा ।
प्रीणाति मन्त्रैर्निंजवासरे च तस्मै नमः श्रीरविनन्दनाय ॥ ५ ॥

प्रयागकूले यमुनातटे च सरस्वतीपुण्यजले गुहायाम् ।
यो योगिनां ध्यानगतोऽपि सूक्ष्मस्तस्मै नमः श्रीरविनन्दनाय ॥ ६ ॥

अन्यप्रदेशात्स्वगृहं प्रविष्टस्तदीयवारे स नरः सुखी स्यात् ।
गृहाद्वातो यो न पुनः प्रयाति तस्मै नमः श्रीरविनन्दनाय ॥ ७ ॥

स्त्रष्टा स्वयम्भूर्वनत्रयस्य त्राता हरीशो हरते पिनाकी ।
एकस्त्रिधा ऋग्यजुरस्साममूर्तिस्तस्मै नमः श्रीरविनन्दनाय ॥ ८ ॥

शन्यष्टकं यः प्रयतः प्रभाते नित्यं सुपुत्रैः पशुबान्धवैश्च ।
पठेत्तु सौख्यं भुवि भोगयुक्तः प्राप्नोति निर्वाणपदं तदन्ते ॥

कोणस्थः पिङ्गलो बभ्रुः कृष्णो रौद्रोऽन्तको यमः ।
सौरिः शनैश्चरो मन्दः पिप्पलादेन संस्तुतः ॥

एतानि दशनामानि प्रातरुत्थाय यः पठेत् ।
शनैश्चरकृता पीडा न कदाचिद्द्विष्यति ॥

॥ इति श्री-दशरथकृतं श्री-शनैश्चराष्टकं सम्पूर्णम् ॥

